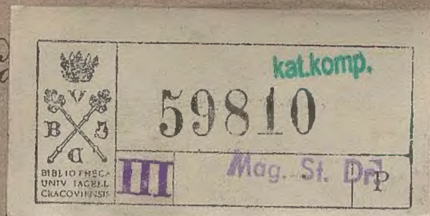

Co... ecclesiasticae.

Wyżyckiego x. Mikołaja Gherardа: Skarb zakryty świetoszłotych Karmelu Róż przy uroczystości zakrytego Skarbu Bożego Anny przeświętej na wesołą etc.

SKARB ZAKRYTY

Swięto-złot[illegible]ch KARMELV ROZ

Przy Vroczy[illegible] Zakrytego SKARBV BOZEGO

A N N Y

PRZESWIĘTEY,

Na WESOŁĄ

Do Nowo Erygowáney Fundacyi

Reformowánego TERESSY S. KARMELV

INTRODUKCYĄ

OTWORZONY.

Pod Zaſzczytem Herbownych ROZ

J. W. Jmći PANA

J A N A

Na SŁVPOWIE

SZEMBEKA

KANCLERZA WIELKIEGO KORONNEGO,

Łomzynſkiego, Grudźiądzkiego &c:

STAROSTY.

Teyże Neo Erygowánych Bazyliki, y Klaſztoru

FUNDATORA.

Kaznodźieyſkim Piorem Opiſany.

PRZEZ

X. MIKOŁAIA GHERALDA z Wyżyc

WYZYCKIEGO,

ARCHIDYAKONA Kathedral: Krakowskiego, DZIEKANA Chełmskiego, Scholaſtyká Warſzawskiego.

ROKV Záwártych wſzyſtkich Skárbow Swiętych 1725. dnia 26. *Iulij*.

w KRAKOWIE w Drukárni Jakubá Matyáſkiewicza, J. K. M. Typográfá.

JASNIE WIELMOZNY MOSCI DOBRODZIEIU.

Od Kánclerską Pieczęć do Skárbu niewyestymowánych Łask IANOWYCH składam SKARB ZAKRYTY, ze wszystkich Boskich Skárbow z kompendyowány: ANNA Gazophylacium Omnipotenis DEI.* *ktory z Páńskiego przykłádu, y nabożney Apprecyácyi, w większym u ludźi zostáwáć będźie Szácunku:* Tuum est devotioni pretium dare. *Co stáro-Rzymski Pánegyrystá TRAIANOWI, to ia bespieczniey Wielkiemu* Plin:

przyznáię JANOWI, pod ktorego Imieniem publicznemu oku, & Sæculi Catonibus, *śmiáło podáię z stárowiecznym Káznodźieją tę pracy moiey lukubrácyą:* Sane Auctoritas tanti Nominis id est
Gvar. de nat: S, Ioannis. *JOANNIS*, prima fronte Prælati, totum exinceps commendabilius reddet opus. *Składam* ad thesaurum gratiarum, Gratiam Gratiæ addo, (Eccle. 5.) *bo coż ANNA, co JAN z Imienia swego, z Etymologij, tylko GRATIA, y essentialna Łáski Boskiey* medulla. *Nie budzę uspioney owey ná Párnássie Poetycznym Enthuzyazmem báieczney trádycyi; iákoby gdźieś w Hesperyiskich Wirydarzach, Szczerozłotych Szczepow, Ieśiennych dostałych fruktyfikuiących Auryfodyn, Grácye Nieuspioną strzegły zrzenicą, y nád tym kwiećistym Skárbem záwsze czuyną miáły kommendę.*

excubat inter
Auriferos ramos, autumnantesque Dearum
Quas dabat arbor opes: thesaurorumque feraci
Advigilat Sylvæ, non Conscia Gratia Somni.

L*ecz ta pozorna dotąd* fabula, *nie iuż* in partem veri, *ále w cáłą urosłá prawdę*

wdę; gdy kredensuiąca KARMELV Kwitnącym Ozdobom JANOWA Łáská, pod záſzczytem Herbownych ROZ, wnośi tu ad Florem Vrbium, Theſaurum Gratiarum; *wprowadza Skarb nie iuż z Owych złotopłodnych krzakow ále Swiętozłotych ROZ* theſaurum plenum Roſis Aureis & benedictis. *Známienita owá Watykáńſkich Iedynowładcow Ceremonia, ktorą* Dominicâ Lætare, *w Niedźielę przeplatáney* ſubito gaudio *żałoby, poświęca* in Baſilica S. Crucis in Ieruſalem *Szczerozłotą Rożą, zkąd Ią* Roſam Auream, Sanctam, benedictam, *zowią poſpolićie. Po tey konſekrácyi Owe złotolite ubálſámowáne Rożowe bukiety, po Europeyſkich Dworách, Apoſtolſka rozſyła Stolicá; rożne Máieſtáty* Sanctæ Sedi *záſłużone onemi regálizuiąc Prezentámi. Ták Alexánder III. Wilhelmowi Szkocyj Regnántowi. Eugeniuſz IV. Zygmuntowi Ceſárzowi po wygráney z przytłumionich Huſſytowych Gigántomáchij; Páweł II. Fryderykowi Neapolitáńſkiemu, Leo X. Nayiáśnieyſzemu Fryderykowi Elekto-*

rowi, Xiążęciu Saxonij, iednemu z Prádźiádow, y wielkich Antenatow Nászego Nayiáśnieyszego Páná szczęśliwie pánuiącego AVGVSTA II. Iuliusz II. Alexándrowi Krolowi złotą Offiárował Rożę, ktorą do tych czás w Kátedrálney Krákowskiey konserwuią Bázylice, y nabożnym ludźi konkursom prezentuią. Coztedy są przewyborne KARMELVCo ry, Seráfickiey TERESSY płomienistego Sercá iskierki? tylko ROSÆ aureæ, *w Krzyżowey Bázylice wszelákiego Vmártwienia Konsekrowáne,* ROSÆ sub Cruce natæ; *Swiętozłote dla Swiętego wysokich zastug wáloru, bo godne áby wagą swiątnice,* pondere Sanctuarij *ważone były od tego, y ápprecyowane, ktory iest* Spirituûm ponderator Dominus. ROSÆ Sanctæ, *bo Bogu wiecznie poświęcone,* pascenti inter lilia *poślubione.* ROSÆ, benedictæ, *bo w doskonálym swey Seráfickiey Instytucyi konserwowániu, nieodmiennym kontynuowániu, widoczne; á osobliwe Błogosláwieństwá z Niebá otrzymuiące:* Ecce odor ROSARVM, sicut odor agri pleni, cuj benedixit Dominus.

Numer. 3. 35. Proverb. 16.

Gen. 27.

Ieſzcze y z tey miáry, benedictæ ROSÆ, *iż Ie BOG Swiętowybornych ROZ Páréntelą w nayprzewielebnieyſzey Krákowſkiego Pántheonu y KARMELV Mátce*, beare *ráczył: Y wzáiemnie wſzyſtkich KARMEV błogoſłáwienſtw, Niebieſkich lárgicyj, ſpolnym uczynił Pártycypántem* ſuperinclitam ROSINORVM Domum. *Wſzákże z tey przyczyny* aureæ & benedictæ ROSÆ, *że Ie BOG* fundatricibus *ukleynoćił* Gratijs, *że ták wyſoce świętym przezacnym ubłogoſłáwił Fundatorem, iáko nayſundamentálnieyſzym, według Kośćielnych Kardynálnych praw uprowidował błogoſłáwieńſtwem.* Boná Gratia (*tak to IANA wſzędźie, y swięte acz* latenter *wſpomináią práwá:*) & præcipua benedictio Altiſſimi, bonum Sortiri Fundatorem, à bono fundari, & ex bonis nulli hominum quærelæ obnoxijs: *Nieodwołáne bando Kośćielnego Státutu. Funduieſz Iáśnie Wielmożny KANCLERZV te Swiętozakonne ROZE w Otworzyſtem Polu, Herbownych ſtárożytnych ROZ ſwoich, Oſadzaſz* in aperto campo ROSARVM, *ktore ſię ni-*

 gdy

gdy przed Niebem, y Niebu podległym światem, tey swoiey niepowstydzą Fundácyey: Non suffundentur rubore ROSÆ, *ztákich swych Nákładow, kosztow, Fortun swych BOGV konsekrowanych,* non erubescent. *Bo tá JANOWA Fundatorska Ofiará, dáleko iest od owych fundácyinych Wiktym, Boskiey mądrości Dekretem bánizowánych Anáthemátyzowánych, ktore zowię:* immolantium exiniquo oblationes maculatas; *Zplámowáne niespráwiedliwością donátywy, y w páráboliczných Sálámoná licznych wyrokách, do żadnego ztych wierszow nie należy* illibata ROSARVM fundatio. *Przewdzięczny wydáie się BOGV odorament, spráwiedliwie pobożny Fundátorskiey Erekcyiney offiáry. Przesłodka tá wonność leći,* sicut odor ROSARVM, *álbo iáko Noemowego Ołtarzá, przedziwna zápászystość, wszystkie rekreuie Nieba, ták iż* Currunt in Odorem *sáme zstępuią ku Krákowowi się nákłániáią, y tu* Cæli, in Cellis CARMELI *ulubioną założyć destynuią Rezydencyą.*

Eccle. 34. V. 22.

Przed trzydźiestą śiedmią lat Akádemic.

mickiego Archipòéty Anágrámmátyczne wydáne in lucem *Enthuzyazmy*, *teraz tráſunkiem wártuiąc*, *tráfiłem* ad rhombum veri, caſu rem tetigi, *nápadłem ná owe literálne dowćipne Metámorphozye*, *ktore iákoby* præſcio & prognoſtyco Spiritu, *FVNDATORSKIM ápplaudowáły ROZOM. Przypiſáne były Krákowſkiego Woiewodzctwá Chorążemu*, *Wielkiemu tego Pálátynátu Bohátyrowi, á iednák* fatidico Oraculo Conterraneum *wyrażáią SENATOREM*, *y wſzyſtkie teraźnieyſze* Fundatricium Solennitatum, *przy Introdukcyey Specyfikuią Cyrcumſtancye. Wolno* Curioſioribus ingenijs ad fontem *płynąc*, *y uczynić dla konfrontácyi rekurs*, *Ia tylko* Selectiora delibabo, *ktore* ex programmate *Heroicznego Imienia Ow to árcybiegły Bieżánowſkiego uſormował dowcip*, Centum anagrammata, *iákoby wſzyſtkie* ex deſtinato *do náſzego właśnie ſtosuiące ſię* præaſſumptu. *Naprzod o iák cudnie tę* graphice *KANCLERSKĄ Zakonnych ROZ adumbruie płantacyą*, *ow* Anagrammatizans Appollo, *iakoby Wieſz-*

 czym

czym ná dźiśieyſzą Introdukcyą pátrzył okiem : *iákobyś* ſpectante Augure *nowy ten KARMELV záſadzał wirydarz JANIE z MARYĄ álbo ráczyi MARYA z IANEM Swiętorożowe záſzczepiáłá Elizye, ták przyśpiewywa* fatidicè : Anagram :* 99. Fol. 97. Vnius DEI ducas ROSAS.

Vnius Alma DEI Mater, quas Sola mærens
Æternum huc, Ducas, Immaculata ROSAS.

A do ſunduiącego Novum ROSETVM *iak iáśnie* Divinum entheum *obracáiąc, to wſzyſtko wyraza, że y publicznemu całey Sármacyi oku,* in facie Solis Lechici y ad Sanctius recreamentum *te Niebieſkie Fundatorſką hoynośćią záſadzaſż Kwiáty* Anagr: 100. Fol: 97.

Viſui ROSAS adducens.

Vir Cultiſsime, ſtemma qui ROSARVM
Præfers Sangvinis, in decus vetuſti
Caſtas, Virgineas ROSAS MARIÆ
Ortus innocui, DEOQVE digni.
Quando diligis, & videre lucem
Publicam facis Ere Copioſo,
Adducens quia Viſui per Orbem
Illius (id eſt MARIÆ:) Niveas & Innocentes
Reddis Sarmatiæ, ROSAS Videndas
Adducet quoque Lucis Increatæ
Virgo; Te, in faciem: Vt Coruſca quondam
Figat lumina Viſui beato:

Oto

OTo iuż pewną z Niebieſkich Skárbow Fundátorſkiey zelozyi opiſał rekompenſę, odliczył JANOWI denarium beatificæ viſionis. *Dźiwna rzecz iáko żadne ná źiemię niepada ſłowo, niby Owego Boſkiego Realiſty Sámuelá,* & ex Omnibus Verbis ejus non cecidit interram: *Zadna anágrámmátyczna nie ieſt dáremna werſya, y bez táiemnicy, tego Akádemickiego iż ták rzekę Proroká,* bo Academici Vatis: *Wſzyſtkie ſię dowćipne ná Nieśmiertelnych ROZACH* ad Oculum *ſłow weryfikuią Figurácye pełnią* ad Amuſſim *ták dawnoletnie predykcye. Wyraża rzetelnie Wárminſką Xiążęcą Mitrę, ná Herbowne ROZE tego czáſu z Niebá zſtępuiącą gdy tákie formuie Argucye:* De ROSIS Vna Duciſſa. ROSA Vnius, is ad Duces. *I Prymacyalney dotknął Xiążęcey Prerogátywy że dwiemá iuż Mitrámi BOG Herbowne koronował ROZE* Sic das Duas, uni ROSÆ. 1.3.Reg.10

Abryſſował fatidice præaugurali penicillo, *y I. W. Krákowſkiego Suffrágáná. w ſtárowiecznych go á ſędźiwych o-*

owych adumbruiąc Prałatách, w Aaronách, w Oniszách, Rożowego Opisuiąc Weteráná: ſic decus Divis Aaron. Diu vides Canus ROSIS. Vnus à ROSA decus Dijs. Os David. Divus Onias es? Cuvivis das? Orandus es. I ROSEVS ac Divus dans.

Ták to wyſtáwiáiąc Iego Páſterſkiey ręki eleemeſynariam Munificentiam *Oycowſką ku wſzyſtkim z ludzkiey Protekcyey Obnáżonym chudobom Nieſłycháną Szczodrobliwość: Iuż y J. W. pánegiryzuie FVNDATORKĘ ktorą do tey nád wiślánemi Nurtámi Metropolij introdukuiącą KARMELOWE ROZE, ták wyraza*: Eva! undis, ducis ROSAS. Vna es! duc ROSAS Divis. Is DEA: duc ROSAS Vnius. Vnius IESV duc ROSA Caſta ROSAS.

Dotknął y oſobliwey Boſkiey Prowidencyi Honor Herbownych ROZ wſzędźie windykuiącey, we wſzelkich publicznych Negocyácyách Aſſyſtuiącey, w deſudacyách ſecunduiącey. ROSAS DEVS duc in vias. ROSAS juvans! deducit ROSAS unicus Dive duc. ROSAS! DEVS! ducis navi.

Iák

Iák wielką Niebá ku temu Domowi Máią inklinácyą! iáko oſobliwa Boſkiego Sercá tu ſię ſkłániáiącego ſympátyczna adherencya! Nie zámilczał y tego, ále præſcio *wyśpiewał* Enthuſiasmo Vicinus DEVS ad ROSAS. Vnicus DEVS ad ROSAS.

Vnicus es ſed totus Amor DEVS, & ROSA Cordis
Vnicus ad Cunctas Sufficis ergo ROSAS.

Wſzákże nayrzetelniey y nayprycypálniey Conſumatiſſimam *teráznieyſzey Páńſkiey JANOWEY Fundácyey wykonterfektował* Ideam *tenże* Academici Parnaſſi Laureat, *w tychże ſwych dowćipnych Anagrámmátyzmách. Pewnie gdyby tych dni, temuż Aktowi był przytomnym y ná terážnieſzey* Solemnia *pogládał Introdukcyi* Oculatus ſpectator & Arbiter, *pomieniony Rymotworcá, niemogłby nigdy lepiey, więkſzą expreſſią* totam faciem *Páńſkiey abryſſowáć Fundácyey, y Introdukcyey, iáko iuż przed kilkudźieśiąt lat wyráźil, práwie* ad præſentiſſimum ſibi hunc Actum, *przed wielą lat czyniąc* Apoſtrophe, *y Zakonnym Swięto: KARMELOWYM ROZOM, nágim y wyzutym z Swiátá, ze wſzelkich pomp Ie-*

go Zewleczonym. Sâmą CHRYSTV-SOWEGO Vboſtwá okrytym purpurą ták kredenſuiąc, y pokorną I.W. FVN-DATORA ádoruiąc kompellácyą: I duc Nudas IESV ROSAS. Duc Divinus! (quia IOANNES) eas ROSAS. ſane Divinus, duc ROSAS. Ave ROSA ſis Nidus. *A iż ſam BOG w tym* principalitér *kredenſuie Akcie, y FVNDATORSKIE Serce niedośćigłemi Boſkiemi* Manuducit *drogámi, y tego tenże Akádemicki* non ſuppreſſit Appollo: videns Vias duc ROSAS I Vnus DEVS! duc ROSAS.

Poświęć ie konſekruy przez Fundatorſkie Ręce Nayświętſzemu Imieniowi Twemu, ktore niezblákowánych ROZ JAN, kándorem y Szczerośćią Cáłey známienity Oyczyźnie, Tobie przyprowadza, y ná Twoy Páńſkiego Inſtynktu Ordynans tu wprowadza, ſi niveus. adduc ROSAS.

O toż J.W. FVNDATORZE nie teráźnieyſzy Ci wiek, ále iuż elapſum Sæculum, *dawno ubiegłe látá dźiśieyſzey winſzowáły Introdukcyi. Niech mi tedy nikt* ex rigidiore Catonum Conclavi *o te*

Ana-

Anagrammata, levioris Minervæ munuſcula, *nie przymawia:* *bo to* non de meo Helicone, *ále* ex Sacrario *Akádemickiego Apolliná* incenſum tuli & Sacrificavi *Przezacnemu Imieniowi. Mam ia dosyć* ad opulentia & plena elogia *czym ruſzyć*, de domeſtica Minerva *właſnego Imienia mego, temu Wielkiemu Domowi obligowánego. Oto náwet Swięty moy Myrrhenſki Pátron, iákoby od wiekow* in illo libero ac intellectuali ſpeculo *w Panu BOGV widźiał* (quid enim non videt, qui omnia videntem DEVM intuetur) *iákoby przeyrzał* Prophetali ſpiritu, *y w Herbowne ROZE Wielkiego IANA wpátrzył. ſię* beato Oculo, *ták Niebieſkie ſobie Nádáne opiſał przywileie, y prerogátywy, przed Nayoſobliwſzą ANNY Swiętey klientką, błogoſłáwioną Zamorſką Rewelántką,* Ego ſum Nicolaus qui appareo Tibi in hac ſpecie ROSARVM: Tu Vero ſcias, quod ſicut ROSA profert odorem, & botrus dulcedinem, ſic DEVS Corpori meo, ſingularem dedit benedictionem. Quia ipſe non ſolum honorat Electos ſu- S. Greg. M.

 os

os in Cælis, ſed & lætificat, & exaltat in terris, ut plures ædificentur & participent de Gratia ejus: *Jáko ROZA nigdy w ſwych nie blákuie Szkárłatach, ſłodko: wonney nie przeſtáie wydáwáć wdźięczności tak BOG mánnopłynnym kośćiom moim w Barze, obfićie, nádał błogoſłáwieńſtwá Nieuſtánnego,* Manniſluam perpetuitatem: *aby iáwnie pokazał* æquiſſimus Retributor, *że nie tylko po Zákonkludowáney śmiertelnośći, Niebieſką promocyą ſwoich wywyżſza Elektow, ále tu ieſzcze w doczeſney podroży,* in hoc Mortali diverſorio, *ſwych wybornych y záſłużonych JANOW, rozlicznemi wynośi prerogátywámi, chcąc y drugich ztegoż Jmienia y przykładow ubogáćić:* Vt plures ædificentur, & participent de Gratia Ejus. *Nie zámierzone oddáię dźięki* meo Sacratiſſimo Indigeti, *że ſię do ROZY kompáruiąc, reprezentuie Nam w Oczách, iáko BOG* florentiſſimam ROSARVM Domum, *ieſzcze tu* in terris exaltat, *Cáła Oyczyzná* participat de Gratia Ejus: *Jako we wſzyſtkich progreſſách* Super

aflu-

afluenter *błogoſłáwi* ROSIS benedictis: *Wielkie to y Oſobliwe błogoſłáwieńſtwo, ſámá teráźnieyſza wydáie Krákowſka JANOWA Fundacya*, Vt ædificætur CARMELVS, & participet de Gratia Ejus: *ſzeroce w ſámym ſię iuż wyráźiło Kazániu, iákim Krákow Swiętozłotych ROZ ubogácony ieſt ſkárbem*: Quantarum *uczyniony* particeps Gratiarum *ztey Introdukcyi* Iam graditur ſtellata ROSIS *Sármácka Metropolia; Już tá pułnocnych Miaſt głowá, nie może z Ową expoſtulowáć głową*: & gratæ Capiti deficiunt ROSÆ *bo ią Herbowne ROZE Niebieſkiemi ná źiemi ukoronowáły kwiátámi* terreſtria Sydera flores. Claud:
Konkluduię mego Pátroná florido ſtylo, *z ROZAMI ſię kolliguiącego*, Ego ſum ſicut ROSA &c: *y życzę* pleno Autumno votorum; *ile moy Mikołay* Myrrhenſis & Barenſis ROSA Mirifica, *Zápáſzyſtey Mánny kropel y roſy*, dètheſauris *Cudotwornego ſwego wyſącza grobowcá, tylo niech bez przeſtánnych ſzczęśliwośći, Naywyżſzych błogoſłáwienſtw płynie Jáśnie Wielmożnemu FVNDA-*

 TO-

TOROWI : *Jáko żywokwitnącym świátłem ozdobił Krákow*: Da videns ſidus ROSAS: Anagr.: *Ták niech długowieczne Domu świátłá y Ozdoby w Niewygáſłym Nigdy ogląda Potomſtwie: Jáko w Niebieſkich pociech JEZVSOWYCH Obfitość opływáiące ſundował ROZE*, I duc ROSAS undas IESV: *Ták Niech Herbownym ROZOM nigdy nie upłyną náyſzczęśliwſze Wieki, aż po wſzyſtkich Naygornieyſzych ſubſelliách ogląda* Tota Corona ROSAS. Hoc voto Coronat, *wſzyſtkich ſtanow iednoſtáyne* Vota graviſſima; *Pracy zaś ſwey* leviſſima folia *Nieprzeſtánną, bo powinną Obligácyą, ściele* ſub plantas ROSARVM.

AVTHOR OPERIS.

KAZANIE

Et introduxit me in Gazophylacium, & dixit ad me; Gazophylacia Aquilonis, & Gazophylacia Austri, hæc sunt Gazophylacya, Sancta, ibi ponent Sancta, Sanctorum, Ezechiel: 42. ℣. 1. & ℣. 13.

Simile est Regnum Cælorum thesauro abscondito in agro. Matth: 13.

CAłymby Skarbem ńieoszacowanych konceptow Salomonowym bogactwem, wypolerowanych słow dostatkiem, trzeba mowić, o takich dźiśieyszych, Niebieskich nie Ziemskich, choć na źiemi skarbach, ktore Nam z przeczytaney Ewangelij Swiętey, *Thesaurus absconditus*, Skarb zataiony, to iest zataionego w Ciele ludzkim BOGA, Nayświętsza Piastunka ANNA *ad thesaurum Cordis* importuie.

 A coż

A coż Ia tedy w kraſomowſkie Qwalifikacye nie bogaty Panegyryſta, mam mowić o Tey, we wſzyſtkie Niebieſkie opulencye obfituiącey Heroinie? oto udam ſię *in Gazophylacium* owych Nayświętſzych Skarbow, z ktorych wſzelki moy niedoſtatek doſkonale ubogaćić ſię może; (A ktoż nie świadom dziśieyſzey Solennizantki *Ethymologiam* że ANNA *id eſt gratia.)* Mowię tedy *mihi omnium peccatorum maximo, data eſt GRATIA Evangelizare inveſtigabiles Divitias CHRISTI*, mowi Apoſtolſkie Oraculum. Mnie za *Objectum* Kazania naznaczona Prześwięta ANNA Cudotworna *CHARIS* y Gracya Niebieſka, abym dźiś w Niey Ewangelizował zataione niepoięte ſkarby, *Calculo Oratorio*, niedoſtępne y niedośćigłe wykomputował CHRYSTVSOWE taiemnice. *Aperiet* w niegodnych uſtach moich *Dominus theſaurum ſuum*, ow to BOG, ktory *ponit in theſauris abyſſos*; Ieżeli ſame bezdenne przepaśći maią śmiały akceſs do Swiętych ſkarbow Iego, czemuż Ia *abyſſus nihili*, przed Swiętym Obliczem Iego mam deſperować; więc, *Abyſſus abyſſum invoco*, maiąc nadźieię, że mi tę Ambonę, w onę Kaznodźieyſkich ſkarbow Prorocką Panegyryczną wyarchitektuie Kathedrę: *in unam exedram theſaurorum.* Więcey niżeli ſześćdźieśiąt razy, oſobliwe iakieś nayſzacownieyſze ſkarby, Boſkie depozyta, *Religioſiſſima Gazophylacia*, Swięta ſpecyfikuie literatura. Począwſzy od tego textu, *repoſuit in theſauris Domûs Domini*, aż do ſetnego bliſko komputu, w taryffie Boſkiey, owych ſkarbowych naliczemy ſię terminow: *Theſauri Sanctorũ, theſauri Domûs Domini, theſauri Domûs DEI Sui, Gazophylacia DEI Noſtri, Gazophylacia Sancta, Gazophylacia Sanctuarij*: Iaśniały *in ſplendoribus Sanctorum*, te rożne Kośćielney magnificencyi *Archiva*, Boſkie *æraria*, w Salomonowey depozytowane Bazylice, ale iuż ie częśćią ſam wſzyſtkopożeraiący czas, nad Wawelowego żarłocznieyſzy ſmoka, y ſtarożytność konfiſkowała; częśćią owe Aſſyryiſkich łupiezcow Harpie, częśćią Rzymſkie ſpuſtoſzyły dewaſtacye, ſłowem, z umbrą Synagogi, z ćieniem Starego Teſtamentu, w głębokie zaśiadły Eklipty-

czne

Marginalia: Ad Eph: 3. — Deut: 28. Pſal. 37. — Ier: 35. v. 2. — 3. Reg: 7. v. 11. — Eſdræ 2. 10. Ezech: 44. v. 19.

czne Cymmerye, á na ich mieyſce, *cum inveſtigabilibus divitijs CHRSTI*, walorownieyſze Domu BOZEGO naſtąpiły depozyta, *Theſauri Domûs Domini ſunt omnes Sancti ejus: & præ omnibus Sanctis, poſt Auguſtiſſimam UNIGENITAM ſuam, Sanctiſſima ANNA, Avia DEI ſecundum Carnem*: iednoſtayny Kośćielnych Panegyryſtow ſentyment. Niewyeſtymowanym Domu BOZEGO depozytem ieſt ANNA Prześwięta, żywa Skarbnica, Skarb zakryty, bo Piaſtunka *DEI abſconditi*, zaſłonionego Vmbella Natury ludzkiey BOGA, Swiatłośći Cudowna Wychowalnica. Otworzył ten Swiętożywy Skarb, drogie Vſta ſwoie, do pewnego Maryophila ſwego, y całe iuż Moie przed nim ſam o ſobie ſkoncentrował Kazanie: iako świadczy *Author Anni Cæleſtis*, gdy tak rzekł: *Neſcis quod in Manu mea ſint omnes theſauri Paradiſi*; wſzyſtkie niebieſkie *Archiva* co tylko bogatych Zbiorow, w ſzczęśliwey znaleść ſię może wiecznośći, wſzyſtkie ſą rękom moim wiekuiśćie konkredytowane.

Dźiękuięć nieśmiertelnie żywy, ſkarbow Rayſkich depozyćie ANNO Prześwięta, żeś mię od Kaznodźieyſkiego licencyowała ćiężaru, żeś Sama o Sobie nayſzacownieyſzy ſkoncypowała Panegyryk; bo coż ozdobnieyſzego, małocenna perora moia, wykontemplować może, iako to; że *omnes theſauri Paradiſi*, *omnes theſauri DEI*, w Błogosławionych ręku ANNY ſą zgromadzone. Nie chcę nad tym Swiętym depozytem, owego marnie tráćić ſkarbu, o ktorym Rzymſki Stoik: *quis pretium ponet tempori?* gdyż nad wſzyſtkie Argumenta, widocznieyſze to *Crinomenon*, Autentycznieyſza Kazania Kategorya, nad ſam klar Słoneczny rzecz wydatnieyſza, że ANNA Przebłogosławiona, ieſt to *Theſaurus & Centrum theſaurorum DEI, theſaurorum Domûs; Domini* Skarbem owſzem *Compendium* wſzyſtkich Nayświętſzych Domu BOZEGO depozytow, gdyż Ona tylko pod Słońcem Sama iedynie doſtoyna, tego niepoięrego ſzczęśćia godna była, aby BOGA Zaſtępow Wnukiem, domowa niewypowiedźiana miała poćiechą; *in manibus meis ſunt omnes theſauri Paradiſi.*

 Przez

Przez wiele wiekow w Kośćielnym ſwym Archivum, za Przenaydroſzſze konſerwowali *Clenodia* Moguncżykowie, Głowę ANNY Swiętey: aż *tandem* iakiś zbytecznie rozdewocyonalny Polikarpus, złodźieyſkim Magneſem natarte ręce maiący Merkuryuſz, wykradł *ex Gazophylacio Moguntinenſi*, to koſztowne *Cymmelion*, do Iuliackiego wſzedſzy Xięſtwa, drapieżny głowokradca, nie tylko za taki głowny kryminał, głowy nieutraćił, *pro plagio non recepit plagas*, ale ieſzcze znamienitą odebrał rekompenſę, za tę wykradźioną Moguncżykom Reliqwią, y do Durenu Miaſta w Kolonſkiey Dyæcezyi zanieśioną; nieſłychanię ukontentowana *Colonia Agrippina*, z tak Swiętego Spoliału: ućieſzeni wſzyſcy *pro furto* Swiętey Głowy, z wielką Solennizacyą, tryumfalnemi apparencyami, Solenną do Kathedralnego Kośćioła uczynili introdukcyą. Zdarzyło ſię to w Roku 1500. *Anno Sancto*, *Anno apertæ Portæ Sanctæ*, ktory to Rok właśnie był Kollegą teraznieyſzego Roku Swiętego. Pokazała iawnie Głowa Swięta, iako Iey do guſtu owa z Moguncyi do Durenu przypadła tranſportacya, gdyż zaraz w owey Dyæcezyi wielce znamienitemi iaśnieć poczęła thaumaturgiami: sforcowali ſię wſzelkiemi windykować ſpoſobami *Theſaurum Domûs Domini*, załośni, ośieroceni, Mugunczykowie, bez Głowy Swiętey już prawie *Acæphali Moguntini*, y iakby im kto ſerce wydarł ſtroſkani, ruſzyli głową, na wſzyſtkie prawne drogi: długo Iurydycznemi po rożnych Trybunałach poiedynkowali koncertacyami, aż ſię *tandem* Swięta owa Głowa, przed Naywyſzſzy na źiemi Watykańſkiego Iuliuſza Wtorego Trybunał, wytoczyła: ktory głowne *contendentium Partium* o tę Swiętą Głowę, wyſłuchawſzy depreliacye, *tandem* Papieſkim ferowanym Dekretem Roku 1505. wiecznie Kolonſkiey przyſądźił Dyæcezyi; *ſic DEO placuit per miraculum*; *ſic Vicario DEI per Decretorium Oraculum*; *ut CAPUT ANNÆ Sanctæ, Anno Sancto Moguntiâ ſublatum, devotiſſimè introductum, in perpetuum penes Diæceſim Coloniæ permaneat.*

Przy dźiśieyſzey dwoiakiey, wielkiey y ſzczęśliwey

Intro-

Introdukcyi, *in Maxima & Fausta introductione*, do tego nowey Fundacyi mieyſca, Ia znowu ſtarowieczney Krakowſkiego ARCHIDYAKONA funkcyi czynię reaſſumpcyą: Dwoiaka tu dźiś iako owa Prorocka Ezechielowa Solennizowana do Swiętych ſkarbow introdukcya; *Et introduxit me in Gazophylacium*: Pierwſza Swiętożywych KARMELV Skarbow, nieoſzacowanych, według nayſprawiedliwſzey Boſkiey wagi *omnis ponderatio non eſt digna continentis animæ*: *Virginibus thesaurus inæſtimabilis*: Ktore tu IANOWE Fundatorſkie importuią ręce, Niebieſkiemi ubogacone perłami; *Manus ejus plena Hyacynthis, Manus ejus plena margaritis*. Druga Introdukcya Arcydrogich Męczeńſkich kleynotow, Swiętoheroicznych MAXYMA y FAVSTA SS. Relikwiy, Krolewſkiey Klemenſowey donatywy: *Reges Domus Iſrael CLEMENTES*. Ktore to Skarby *FLORES CIRCVMDATI* KANCLERSKIM ROZOM offiarowały: KLEMENS XI. za Błogoſławieńſtwa Swego wieczny Memoryał, WIELKIEMV IANOWI w Apoſtolſkim konferował Vpominku. Iuż że Krakowie Koronacyina Metropolio, temi nowemi dźiśiay dwoiako otoczona Koronamentami, Swiętemi Kwiatami, z KARMELV Panieńſkiemi, z Rzymu Męczeńſkiemi, *Virgines Flos Eccleſiaſtici germinis*: iuż *ſub Auſpicijs* wiekopomna Kwitnących Sławą Fundatorſkich ROZ, przywitay Kośćielney Prozy ſtylem, te Rayſkie Męczeńſką krwią zafarbowane Porphirogenity, te Panieńſkie Albanie. *Salvete FLORES Martyrum! ſalvete FLORES Virginum!* Obie te Introdukcye, kto tylko *dat pretium rebus Sanctis, pretiumq; diebus*, ſą tegoż Męczeńſkiego *Duumviratu* y tytułu Drużbami, *Maxima & Fauſta hodierna Introductio*. Naprzod *Maxima*, bo za ſzczodrobliwą Fundatorſką Manudukcyą, Wielkiego Miniſtra, Wielkiego KANCLERZA, Wielkiego IANA, *quo non ſurrexit Major*, w Fundatorſkiey ku KARMELOWI dobroczynności: *Fauſta & fauſtiſſima* bo w Vroczyſte ANNY Swiętey Solemnia, ktorą zowiemy, *Mater omnium fauſtitatum omnigenarum proſperitatum*.

Ezech: 41.

Eccl: 26. v. 20 S. Athan:

3. Reg: 2 v. 31.

S. Ciprian.

Przy tey dwoiakiey Introdukcyi, wychodzę z trze-

ćią, czynię wiecznie obligowaną *ROSEIS Gratijs* IANOWEMV Imieniowi komparycyą *Maximam & Faustã Thesaurorum introductionẽ*: Wracam się do Moiey funkcyi, *ad Majale pro rostris Ministerium*, do owey od wiekow theoforyi, Krakowskim delegowaney Archidyakonom, szczęśliwym z Nieba losem na nich spadaiącey, aby Swięte obnośili Głowy: Trzeći Mieśiac temu, iako pod Imieniem y Pasterską Wielkiego KONSTANTYNA Naszego benedykcyą, *in hoc signo levavi veteri ritu ad Conspectum cordium, non oculorum*, Męczeńską Sarmackiego KONSTANTYNA Głowę, to iest STANISŁAWA Swiętego, całemu Polskiemu Swiatu, *in hoc Vrbium Lechicarum Capitolio*, nabożną prezentuiąc obdukcyą. Dźiśiay iuż z Głownym Skarbem, w ktorym wszystkie Rayskie skapitułowane dostatki, *omnes thesauri Paradisi*, w ktorym całe skoncentrowane Niebo *simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito*, z Głową ANNY Swiętey na to *Sacro Oratorium* wstępuię *Theatrum*. Z Moguncyi iakośmy wyżey słyszeli, *ex Vrbe Electorali*, z Kośćioła STEFANA Swiętego *ex Basilica Coronæ*, w Kolońską Dyæcezyą Głowę Swiętą, lat temu 225. przenieśiono, gdy do owey introdukcyiney pompy, Niebo też Swych nad naturalnych oxtraordynaryinych przydało Applauzow, zaraz Głowę ANNY Swiętey, znamienitemi koronuiąc cudami. Iuż dźiś bez wszelkiey krzywdy Moguncyi, *sine damno Coloniæ Agrippinæ*, poważam się Kaznodżieyskim procederem *ex Thesauris Coloniæ in Gazophylacia Poloniæ, ad Gazophylacia Aqvilonis*; Głowę teyże Swiętey ELEKTY, *ELECTÆ DOMINÆ* do *Emporium* tego, *ad Vrbem ELECTAM & ELECTORALEM* bo *ELECTOS* Koronuiącey: *ad Basilicam Coronæ*, bo do tey KARMELV Panieńskiey Rezydencyi, kędy *quot Virgines tot Vivæ Coronæ Redemptoris*. Wnoszę Głowny Skarb *ad Vrbem Coronarum Thesaurariam*, Głowę Przeświętey ANNY: Zlem powiedźiał, odwoływam, *Cano Palinodiam*, piszę *in momento librum retractationum*: Nie Ia to nie Ia, ale *Magnus JOANNES ANNÆ CAPVT*, ten Skarb na Fun-

Joan: 2.

dator-

datorſkich dźiś w prowadza Rękach, w Chryſtuſowych Oblubienicach, KARMELV Reformowanego Zrzenicach, żywych Skarbnicach, czyni Solemną Introdukcyą. Ogłaſza Ezechieł ſwego do Skarbu Przewodnika *Anonimum Angelum*, nie mianuiąc coby to był za Kredenſuiący Anioł, kilkakroć powtarza *& Introduxit me in Templũ, & introduxit me in Gazophylacium*: y w prowadźił mię do Swiętey Skarbnice. Toż ſamo y Ia ſobie przyznaię; doświadczam nad Sobą Anielſkiey Manudukcyi, w Swięte Skarby Mnie introdukuiącey. Komuż tayno że IAN u BOGA KANCLERZEM, komuż nie wiadomo że IAN w Malachiaſzowych wyrokach, y owſzem *ex Vivæ vocis* Samego BOGA *Oraculo*, IAN ieſt Marſzałkuiącym Aniołem, *ecce ego mitto Angelum Meum qui præcedat*, za tym tedy Wielkim Aniołem, idę do Boſkich Nayświętſzych Skarbow, labyryntową udaię ſię niewybadaną Proroka drogą, głębokim y miałkość rozumu pogrążaiącym Oceanowym traktem, *Ezechiel Labyrinthus eſt, & Oceanus, Myſteriorum DEI*, mowi Swięty Naſz Dalmata. Malach: 3. S. Hyeron:

Dwoiaki tedy dźiś z Ezechielowego Swiętego depozytu wynoſzę Skarb. Skarb wſzyſtkich Skarbow *Centrum Theſaurorum Sapientiæ & Scientiæ DEI*, ANNĘ Przeświętą, w ktorym Skarbcu Serce y Zrzenice BOSKIE zawarte. Powtore Skarb Swiętych złotych CHRYSTVSOWYCH ROZ na KARMELV Kwietnących, dźiś na nowe Zakonne Inſpekty przeſadzonych: Oba te Skarby w przedśięwźiętych Proroka ſłowach ſą zapieczętowane, pod Zaſzczytem Wielkiey KANCLERSKIEY Pieczęći: odpieczętuię ie, y pokażę tę dwoiakiego Swiętego Skarbu dywizyą, *Gazophylacia Aquilonis, Gazophylacia Auſtri*, Skarby Pułnocne, w Zakonnym Cieniu *admirabile Lumen* z Siebie wydaiące: Skarby połudnìowe, Miłośćią BOSKĄ, żarliwą Zakonnego żyćia proſekucyą rozpłomienione. 1. Petr: 7.

O tych Skarbach *ad fiſcum publicæ lectionis* płaćić mi należy, albo raczy *ad Sanctum Gazophylacium* Naywyſzſzey Chwały BOSKIEY, pragnę nieudolnym Mym piſaniem z ową Ierozolimſką Orphanellą, wyliczyć *duo æra* Lucæ 21. ℣. 2.

 minu-

minuta dwa drobne feniki, to ieſt nieudolny Moy koncept, y Mowa: ku Wyſławieniu zakrytego w Przebłogosławioney ANNIE Skarbu BOSKIEGO: ku zaleceniu Niebieſkich Dam, Zakonney Panieńſkiey, Anielſkiey KARMELV Hierarchiey, dźiś na to mieyſce ſzczęśliwie z Relikwiarnym Skarbem, MAXYMA y FAVSTA Swiętego Introdukowanych.

Et Introduxit me in Gazophylacium.

NIe dźiw że oba texty, Starego y Nowego Teſtamentu dźiśieyſze themata, o ſkarbach Nam intymuią, gdyż dźiśieyſza Vroczyſtość ANNY Swiętey, do wielkich tyśiącami lat brząkaiących Skarbow Nas wprowadza, łacną dyryguie drogą *ad magna lucra theſauriſandarum Indulgentiarum extra Annum Sanctum*; Swiadczy Swiętopoważny Sarmackiemu Swiatu znaiomy, Archiaſceta, iż ALEXANDER VI. oſobliwy tey Swiętey Heroiny *Cultor*, Roku *1494.* mocą Stolicy Apoſtolſkiey, ſzczodrobliwie Kommunikował trzydźieśći tysięcy lat Odpuſtu tym, ktorzyby (nabożnie oczyśćiwſzy Sakramentalną rekoncyliacyą Sumięnie, do śmiertelney czuiąc śię zarazy) przed Konterfektem BABKI IEZVSOWEY, taką krotką odmawiali ſalutacyą. *Ave MARIA gratia plena Dominus tecum, Tua gratia ſit mecum, Benedicta Tu in Mulieribus, & Benedicta ſit Sancta ANNA Mater, ex qua ſine macula & peccato Originali proceſſiſti Virgo MARIA; ex Te autem Natus eſt JESVS CHRISTVS FILIVS DEI Vivi.* Zdrowaś MARYA; łaſkiś pełna Pan z Tobą, á niech też Łaſka Twoia będźie ze mną, Tyś Błogosławiona między wſzyſtkiemi Niewiaſtami, niech będźie Błogosławiona ANNA Swięta MATKA Twoia, z ktorey śię Wnętrznośći bez pierworodney Oryginalney poczęła zarazy; wyniknęłaś Przenayczyſtſzą: z Ciebie zaś Narodzony Nam IEZVS CHRYSTVS IEDNORODZONY SYN BOGA Zywego. Za ten krotki Swiętoſerdeczny komplement, z Apoſtolſkiey Skarbnice, wielkie Nam Odpuſtowe Summy liczą Aniołowie.

Ale

Ale ieſzcze y drugi do Skarbow ANNY Swiętey Przewodnik, *Introduxit in Gazophylacium*; do podobnych Niebieſkich Zyſkow y thezauryzacyi, zachęca Przezacny Autor *BARTHOLDUS PONTANUS in Aureo Diurnali Concionum fol*: 162. wielce nam pewny partykularny Nabożeńſtwa proceder, ku Tey Swiętey RODZICIELCE MATKI BOSKIEY zalecaiąc, w te ſłowa nas informuiąc: *Honoranda ſingulis diebus brevi aliqua Oratione* (przyda ſię tu owa ALEXANDRA Szoſtego dewocya) *& quia feria tertia* (takie Iego o tym mniemanie, z Starowiecznych powźięte tradycyi) *Nata fuit, ac poſt 78. Annos mortua, piè & reverenter hac die coram illius Effigie Cereus accendendus, ſed Cor magis.* Wielkich rewerencyalnych expreſſyi trybut, każdego dnia powinniśmy oddawać ANNIE Swiętey; krotką iaką (*orantes nolite multum loqui*) Vſtną y umyſłową *de theſauro Cordis* Modlitwą, ſerdeczną Iey odliczyć daninę. A że według Starowieczney Opiniey Swięta ta MATKA MATKI BOSKIEY, w ſam dźień Wtorkowy na Swiat weſzła, y z niego *in ſinū Abrahæ* odeſzła, w ten dźień ſię Vrodźiła, y tegoż dnia ſzczęśliwe Iey Oczy, nieomylnie Błogosławiona Ręka IEZVSOWA, y CORKI Nayświętſzey zawarła, ſłuſzna rzecz aby tego dnia przed Iey czći godnym Konterfektem, na dokument naſzey niewygaſłey dewocyi choć maluczką zapalać pochodnią, wielkie Skarby z tym nabożnym luminarzem *Theſauros lucis*, za manudukcyą ANNY Przebłogosławioney wynaleść możemy, z naydźiemy Skarby Ziemi Swiętey, *Terra Sancta eſt Beata ANNA*, mowi *S. VINCENTIUS FERRERIUS ſer: de S. ANNA.* Vinc: Ferer. *Theſauros ſibi duplicat, qui ANNAM Sanctam invocat*: Iako pewnemu Maryophilowi Swemu obiawiła Sama Przenayświętſza CORKA ANNY, tak do niego przeſłodkiemi Vſty mowiąc: *Quidquid ANNÆ MATRI Meæ reverentiæ impenderis, Mihi dupliciter gratum erit*: Cokolwiek nabożnego MATCE Moiey świadczyć będźieſz, Ia to ći we dwoynaſob rekompenſować będę: taką *à Reginali* MATKI BOSKIEY *Majeſtate* otrzymał

 dekla-

deklaracya; weryfikuiąc się tu zupełnie ow Wyrok DVCHA Swiętego, *& sicut qui thesaurisat, ita & qui honorificat Matrem suam.* Dopieroż kto czći MATKĘ MATKI BOSKIEY; O zaprawdę nieogarnione zgromadza skarby, kto tę umie serdeczna gorliwym Nabożeństwem dewinkować MATKĘ. My na drodze iesteśmy, *secus viam viatores necdum comprehensores*, a ta iuż *in termino* iuż w Krolestwie Wnuka Swego, przećięż iako owa Tobiaszowa ANNA, wygladaiaca młodego Tobiasza, y owszem niezmiernie czuyniey, ustawicznie nad Nami drogie Swey protekcyi, dobroczynnośći Skarby otwiera: *ANNA autem sedebat secus viam, quotidie in Supercilio montis, unde respicere poterat de longinquo*: Z naywyższego Nieba y Tronu Chwały Swoiey, iakoby *ex Supercilio Montis* na Nas pogląda, Skarbowa nad Nami odprawuie straż, wiedząc żeśmy wszyscy nieoszacowanemi Skarbami *empti pretio magno*, expensa Krwie Nayświętszego Iey Wnuka iesteśmy odkupieni: wszelkie Skarby *Divino pretio* BOSKIEY apprecyacyi przewyższamy. Mow że mow każdy, gdy w targ duszy z toba biesowska zachodźi pokusa: mow rezolutnie z Swiętym Augustynem: *Postquam tali novi Me esse redemptum Sangvine, emptum pretio, noli Me amplius exhibere venalem.* Byłby tu obszerny, przestronny dyskursu Kaznodźieyskiego plac, iako ANNA Swięta, y ku Niey uprzeyma dewocya, po Ezechielowemu *introducit in Gazophylacia* w nieprzebrane nas Niebieskie w prowadza Skarby, wieczno trwałemi ubogaca fortunnośćiami, naśladuie Nayświętszego Wnuka Swego *Dives in omnes, qui invocat illam.*

Ecol: 3, v. 5.
11. Tob; 5.
Ephe: 5.
Rom: 10. v. 12.

Ale dźiśieysza Zywych CHRYSTVSOWYCH Skarbow dwoiaka introdukcya, na insza nas *ad Gazophylacia sancta* sprowadza drogę, inszych reflexyi otwiera pole. *O Gazophylacia Aqvilonis, Gazophylacia Austri*, żywe, Swięte, wieczne CHRYSTVSOWE Skarby! Nayświętsze KARMELV Damy, Vczennice y naśladownice Serafickiey THERESSY, nie trzeba ćię Skarbie Rayski długo *pondere Sanctuarij* trutynować, iednym textem, wszyst-

Lev: 5.

kie

kie Swiętych Oycow wyroki o Was koncentruiące, ſzacunek y Zacność Waſzę wyrażą; *Magnus Theſaurus eſt, terrenorum theſaurorum contemptus.* Gdy przy dźiśieyſzym Feśćie wita Przebłogosławioną ANNĘ *LAURENTIUS RICHARDUS à ſancto Victore: Salve Parens Sanctiſſima, Sacro Beata Conjuge, Sacratiore Filia, Nepote Sacratiſſimo.* Witay Przenayświętſza MATKO, Błogosławiona z takiego żyćia Twego Towarzyſza IOACHYMA, ale Błogosławienſza z CORKI, Naybłogosławienſza z Nayświętſzego Wnuka. Ia Was witam Swięte Panieńſkie grono: *Salve Beata GENS, Sponſo Sacratiſſimo*: Nie iedna tu Was wprowadza, introdukuie, kredenſuie Wam Łaſka BOSKA, ale dwoiaka, *Gratia ſuper gratiam Mulier bona*, ANNA z Imienia Łaſka, IAN z nomenklatury Swoiey Łaſka; *Gratia ſuper gratiam*, do tego Was dźiś konwoiuią mieyſca. Przy tey *Polo & Poloniæ* pożądaney Introdukcyi, przychodźi Mi do uwagi owa zawołana Introdukcya IANA, Nayświętſzego CHRYSTUSOWEGO Kanclerza: *Exivit ergo alius Diſcipulus, qui notus erat Pontifici, & introduxit PETRUM*: Wyſzedł tedy drugi CHRYSTUSOWY Vczeń, dobrze *Sacro* znaiomy *Collegio*, Izraelſkiego Duchowieńſtwa Naywyżſzym Głowom *notus, & ad magna Natus*, ktory aż do Arcykapłańſkiego Pałacu Apoſtolſkie introdukował Xiążę: że ten *alius Diſcipulus*, nie kto inny był tylko IAN Swięty, Wielki mu Poczet Oycow Swiętych y Piſma Swiętego Tłomaczow aſſyſtuie, S. CHRYSOSTOM, S. HIERONIM, S. EUTHYMIUSZ, THEOPHILACTUS, LYRANUS, &c: *Diſcipulus alius introduxit PETRUM*, IAN Piotra Introduktor. Wielki ſię tu Skarb y taiemnica otwiera *Theſaurus abſconditus* w IANIE Kanclerzu BOSKIM. Czemuś to Swego nie ſpecyfikował Imienia, tylko ſię mianuiąc *Anonymè Diſcipulus alius*, żadney nie przydaiąc Antonomazyi, żadnego *diſtinctivum elogium* w Wielkich u BOGA predykamentach zoſtaiący IANIE Swięty. *Pace Tua dixerim*, y Swiętey Modeſtyi Twoiey. Mogłbyś IANIE przydać owe właſne To- Joan: 18.

 bie

bie przyznane prekonizmy, y mowić, *Discipulus ille quem diligebat IESVS*, Ow to Naykochańszy u Pana IAN, *intimæ admissionis Discipulus; super pectus recubuit*; Ow to Pierśi IEZVSOWYCH, Serdecznego Rezydent pokoiu: *Discipulus ille non moritur*, Ow to IAN Vczeń Niesmiertelny, Boku Pańskiego nigdy nieumieraiacy Assystent, Ow to Podskarbi BOSKI, ktoremu Przenaydroższe Swe konkredytować umyślił skarby: *Ecce Mater Tua, & accepit Eam in Suam*: Czemuż tedy wszystkich tych wspaniałych, zaniechał specyfikacyi IAN Swięty? Własna własna wrodzona IANOWA Cnota, Kõnaturalna *Qualitas*, Przymiot dźiedźiczny, bydź Skarbem zakrytym, utaionym, (ale iednak BOGV y Oyczyznie pożytecznym, *Sapientia invisa & Thesaurus absconditus, quæ utilitas utriusquè*: O wielka znamienita użyteczność) własna to *in naturam transiens modestia*, IANOWA Moderacya, nayszacownieysze Swoie przed BOGIEM benemerencye, od ludzkiego ukrywać oka, *alius Discipulus introduxit*, Samego BOGA Nayiaśnieyszym kontentować się Konspektem; *Oculi Domini lucidiores super Solem*: To masz do Siebie z BOGIEM złączona skromnośći, Swięta Modestyo, (*Modestia Vestra nota sit omnibus, Dominus propè est*) ludzkiemi gardząca pompami, zawsze taić co w Sobie naychwalebnieyszego masz szacunku, *alius Discipulus*; Ona Sama (to iest modestya) iuż chce bydź Morzem, ktoremu *in Symbolico Mundo* przypisał Imprezista: *in fundo pretiosa recondit*; trupa wyrzući snadnie, perły grzebie na dnie. Iuż zasklepiona perłorodna koncha, ktorey inskrypcya, *Pretium non publica quærit*: Iuż Słonecznym łuminarzem, za grubomglista obłokow utaionym Vmbella, ktoremu Symbolograf daie napis; *Soli est solenne latere* albo *Hominũ devitat lumina Lux hac*: Ale naywiększym hieroglifikiem, nayrzetelnieysze tey cnoty *Emblema* IAN KANCLERZ Nieba, Arcyświetne Swe IMIĘ taiący. Prawieś IANIE wyraźił owego Swiatłonocnego PANA: *in Manibus Suis abscondit lucem, stellas tenet sub signaculo*: są iaśne, iskrzą się, y nad Słońce wi-

Eccl: 20. 32. Eccl: 25. Job: 36. 32.

ce widocznieyſze IANOWE Ręce, *diſperſit cum Sole manus*, czyli raczyi *Collegit cum Sole Manus*, *præinclita opera manuûm ejus*, znamienite akcye ku BOGV, Oyczyznie, y Kośćiołowi zaſługi; widome y wiadome te Ręce całey Europie, w oczach całego Swiata, nie dawno honor BOSKI, y Swiętych Iego zaſzczycaiące, *læſam Majeſtatem Sanctam*, w Konterfektach popalonych windykuiące, piſzące ſprawiedliwy dekret, *ſcribit radio Solis.* Tertul.
Nie piorem ale Promieniem *Solis juſtitiæ* przećiw bezduſznym, Swiętokradzkim, Neo-ikonoklaſtom: Iawne Ręki IANOWEY *JOANNIS Eleemoſynarij*, ktory Alexandryą, Swoię w Polſkę włożył, ſzczodre largicye, po Lublinach, Krakowach, Warſzawach, Swięte Erekcye. Ztym wſzyſtkim *Manus ejus abſcondentes lucent*, w IANA Ręku Skarb zakryty, *neſcit ſiniſtra ejus*, *quod facit dexterrimè dextra*, pragnie naychwalebnieyſze Swych Cnot utaić *Magnalia*. O Skarbie iaſnośći, depozyćie światłośći zataiony! ale im ſię więcey taiſz tym bardźiey Sympatyczniey powabiaſz ku Sobie Oko BOSKIE, wſzyſtkie przenikaiące ſkrytośći, *Pater qui videt in abſcondito reddet Tibi*: Naśladuie w tym IANOWA generozya y modeſtya, Wielkiego KONSTANTYNA, albo raczyi Konstantyn IANA, o ktorym *Cæſar BARONIVS*: *tot Baſilicas*, *Palatia*, *auguſtas Moles poſuit*, *nulli nomen*, *nulli Cæſaris inſignia impoſuit*: Widźiałem, napatrzyłem ſię oczyma Moiemi, wiele w Rzymie KONSTANTYNOWYCH Fabryk, Ceſarſkich Architektur, na żadnych nie widźiałem KONSTANTYNOWYCH napiſow, Ceſarſkich inſkrypcyi frontow, Flawiuſzowych Imion, do Nieba, do Nieba, tę oſtentec Imiennych, tytularnych okazałośći relegował Kancellaryą.

Ale ſię znowu do Pańſkiego z Swym utaionym Imieniem KANCLERZA reiteruię, *exivit ergo alius Diſcipulus* albo iako Syryiſka czyta werſya; *Vnus ex Diſcipulis alijs*: Ieden Iedynak, Fenix CHRYSTVSOWYCH Vczniow, naycelnieyſzy ze wſzyſtkich Oſobliwych Pańſkich Dyſcypułow, ziakichże proſzę? odpowiada *COR-*

NEL: à Lap: Ex alijs secretis CHRISTI Discipulis: Otoż wyraża naybliſzſze Tronu Iego *Mynisteria*, naykonfidentnieyſze Aſſyſtencye, prawie *Ministros Status intimos*, (*Vnus ex secretis Discipulis*) ktorym to Ow Niebieſki Monarcha, wſzyſtkie Swe Krolewſkie *Secreta*, *Arcana*, *Mysteria Regni DEI*, naytaiemnieyſze deliberacye, iako *absconditum Regij Cordis Thesaurum* kommunikuie. Takiego tedy BOSKA Prowidencya dyſponowała IANA na Solenna Introdukcyą PIOTRA, ktorego Miodouſty Medyolanu Infułat tak tytułuie: *CEPHAS Vicarius amoris CHRISTI, PETRVS Petra Amantium*, Opoka kochaiacych Serc, ktorey Skały iedyna Owa Syonſkiey Pſalmodyi rezonancya, *DEVS Cordis mei, & pars mea in æternum*: Arabſki Bibliograf czyta, *DEVS Petra Cordis mei*: BOZE niewzruſzona Opoko Serca moiego: *Et introduxit PETRVM*, mowić mogę *consequenter, & introduxit Petram amantium, Petram Cordis, Petram Vicariam amoris CHRISTI.* Nie będę toczył *Sisiphi saxum* daremnych produkuiąc dowodow, że Piotr Opoka, że *Vicarius amoris CHRISTI*, CHRYSTVSOW miłośćiwey dobroczynnośći lokotenent, *qui dilexit Nos & lavit nos in Sanguine Suo*, Rzecz ſama przez ſię iaſna, przezroczyſta ta Opoka *limpidissima Petra.* Od blaſku tey Skały kryiąc oczy, po bliſkich Tatrowych gorach rzućiwſzy okiem, obracam Swiętoćiekawą Zrzenicę, y na Krakowſkie STANISŁAWOWE Skałki, Wawelowe gory: ſzukam, wyglądam, zgotowaney na IANOWĄ Introdukcyą Opoki, *& introduxit Petram Vicariam Cordis CHRISTI.* Aż oto z naygłownieyſzego z naywyſzſzego KARMELV, *Caput ejus CARMELVS*, z KARMELOWEGO *Capitolium*, ku nam ſię na to Swięte mieyſce, Nowey Fundatorſkiey łaſki *Amphiteatrum*, Swięta toczy, ſpieſzno leći Opoka, bo Serafickiemi upierzona ſkrzydłami, *Petra Vicaria amoris CHRISTI, Petra amantium*, to ieſt Seraficka z Swemi Swiętodoſtoynemi Corkami TERESSA, Regularnieyſzego KARMELV Patryarchini, Swięto oſtra Opoka. Mamy z KARMELITANSKICH Hiſtorycznych orygi-

Apoc. 1.

34. Eccl. 47.

nałow,

nałow, iako tey Swiętey Serafinie CHRYSTVS Serce Swoie offiaruiąc z TERESSĄ zamienił: iako do tych czas w Salmantyce w Sercu TERESSY (ktore *inter Paschalia Solemnia* prezentuią) daie się obecnie widźieć Zbawićiel, iuż w żałosney postaći, tragiczney Męki Swoiey reprezentacyi, iuż w Cerze tryumfalney Zmartwychwstałego. Nie produkuię, ale *Sacro veneror silentio*, owe, niepoięte BOSKIEGO Serca Kommunikacye, dźiwne korrespondencye, niesłychane affidacye, niewysławione deklaracye, Oycowskie synceryzacye: *si dilectissimam MATREM Meam MARIAM non elegissem, Te THERESSIA in Matrem Meam elegissem*: Owe przecudowne nowych kreatur, nowego Nieba, introdukcye, *si Cælum non creaßem, propter Te THERESSIA creassem*: przy takich Pańskich Swiętoserdecznych kontestacyach (świadczy *BALTHAZAR ALVAREZIVS*, osobliwy tey Serafickiey Illuminatki Dyrektor) *languentem THERESSIAM amplexabatur CHRISTVS, & illa vicissim CHRISTVM*. Iakoż tu nie zawołać. *O THERESSIA Vicaria amoris & Cordis CHRISTI*, albo raczyi! Skarbie zakryty CHRYSTVSOWEGO Serca, *Petra amantium*, Opoko dyamentowa, Skało serc naszych, bo Twemi Serafickiemi Naukami, affekta y myśli nasze w BOSKIEY miłośći wieczno trwałe utwierdzaiąca. O Swięte Męczeńskie STANISŁAWOWE Skałki, wy mowię przenayszacownieysze TERESSY *pignora*, naykochańsze delicye, Zakonne Synogarlice, Zywe Zrzenice TERESSY, *gaudium & Corona ejus*, tego mieyscа Zakonnice! Czemuż STANISŁAWOWE? Wydam *Thesaurum absconditum*, osobliwey taiemnicy y animadwersyi historyczney: *Introduxit me in Gazophylacium*. Dawnieyszy wiek otwiera Mi Kronik Skarbiec, fortecę Polską, y wprowadźiwszy mię do niey, każe czytać pierwszyi indukt KARMELOWYCH ozdob, do pułnocney Sarmacyi, *in Gazophylacia Aqvilonis*, szczęśliwe tych Swiętych Skarbow przenośiny, To iest iako Przewielebna nieśmiertelney pamięći godna, *Beata CONSTANTIA* z Mirowa,

wa, prawie z Imienia Swego *Mira Beata Petra*, wielkiey Rodowitośći Polſka Probina, prym y czoło między Sarmackiemi Damami trzymaiaca, pierwſza też do Polſki introdukowała Panieńſką Zakonną KARMELV Familią, Anielſkie grono; y tu w Krakowie Ie oſadźiwſzy, Sama w Klaſztorze *ad Sanctum MARTINVM* nieſkazytelne dotychmiaſt złożyła Zwłoki, *principalis* Fundatorka. Między Owemi pierwſzemi tu delegowanemi TERESSY Corkami, były dwie nayznamienitſze *Margarita à JESV*, y *Cristina BELGA* albo Niderlandka, ktora to Swięta Dama, iako *enucleatiſſimè* wyraża Hiſtorya, Sympatyczna maiac zadza, kiedykolwiek nawiedźić Polſkich Infułatow Męczeńſkie groby, to ieſt Swiętego STANISŁAWA y Swiętego WOYCIECHA, Biſkupow y Męczennikow Naſzych: tym pragnieniem zawſze wzdychała Polſkie z luſtrować Choryzonty: STANISŁAWOWA Skałka iednym była Swiętym pragnacemu ſercu Magnatyzmem, te Swięte do Polſki ćiagnęła opoki; Gdy tedy Swięty poſłuſzeńſtwa odebrały ordynans aby na pierwſzą Krakowſka do Polſki iechały Introdukcyą, o iaka niewypowiedźiana radość Panieńſkie ogarnęła ſerce, z iaką ochota do Męczeńſkiey STANISŁAWA ſpieſzyły Katedry, z iakim weſelem Wizytę Paſterſkim Reliqwiom w Kathedralney oddały Bazylice! *Baſilico ſermone deberent enũtiari.* Otoż tedy iuż mamy czemum nazwał Swięto STANISŁAWOWE Skałki, Przeświętey TERESSY duchowne poćiechy, *deſideria Cellium*: One to ſą z Swoią Swiętą Seraficka MISTZYNIĄ *Vicariæ amoris Chriſti*, *Petræ Cordis Chriſti*; Opokami Serca. Ieżli Głową y Sercem Korony Polſkiey ieſt Krakow, ponieważ tu regularnie *primum vivens* Sarmacyi naſzey Koronuiemy, tu wſzyſtka iak do ſerca bieży, ſpływa, *confluit* Szlachecka wolna Krew, *ad ſolemnia Coronationis*. Ktoż proſzę tego Serca naywiękſzą obroną y amunicyą bydź może, iako te Swięte politycznego Serca Opoki, *Petra Cordis*, *Petra munitiſſima Cracovia*. Wielki GRZEGORZ wiekopomnie zalećił Swiatu, y Swiętym w klauzurach Zakonnym

Damom

Damom napiſał *Elogium*: Ze nikt tak Rzymu od Wandalſkich nie bronił Inſultow, iako w Panieńſkich Klaſztorach CHRYSTVSOWE Oblubienice. *Romam Caput Orbis* przećiw Longobardow zaſzczycały Inſultom: Chryſtuſowe z KARMELV Oblubienice, *Cracoviam Caput Sarmatiæ* bronić nie przeſtaną. Wielki ow GRZEGORZ *Magnus ſecundum Nomen Suum*, ale większy świątobliwośćią, świadczy; iako kilka tyśięcy Sam z Papieſkiego Rzymſkich Zakonnic prowidował ſtołu, ktore ſwą Modlitwą, Anielſkim żyćiem były Rzymowi *ſuper Petram* fundowanemu, obronną Opoką, przećiw nieprzyiaćielſkim impetycyom: Skarb zataiony przed Swiatem, wybor Panieńſkiey czyſtośći, drogie te Zywe CHRYSTVSOWE Perły, iakoby ſkaliſtym parkanem, opoczyſtą tarczą, były Rzymſkiey całego Swiata Metropolij. Y tak ſię przedźiwnie na Nich owe Swięto Hieronimowe weryfikowały o ſkarbach obronnych, perłowych Sentynellach zapiſane *paradoxa*: *Nihil hoc monili pretioſius, nihil hac gemmarum varietate diſtinctius, Gemmæ vertuntur in ſcuta, in munimenta*. Te to Swiętorozumne CHRYSTVSOWE Perły, w konchach Zakonney zaſklepione klauzury, zataione ſkarby, zamieniaią ſię w niezwyćiężone tarcze, *gemmæ vertuntur in ſcuta*, ktore ćię o Krakowie! *ò Roma Lechiæ*! fortyfikować będą, przećiwko nieprzyiaćielſkim imprezō, *armabunt & ornabunt*: Vſtapią Wam owe tarczowe zbroiownie, puklerzowe Armatury, od hiperbolyzuiących otrabione Pòetow, owe to Ajaxow, Achilleſow, Neoptolemow baieczne kałkany:

Et Galeæ, & Clypei ſeptemplicis Ajax
Scuta Neoptolemi, Cui pectoris area ſqvamma.
Ardet, & undantem Clypeus defulgurat ignem
Quam meliora olim Clypeorum inſignia Chriſtus
Scripſerat: Ardebat Summis Crux addita Criſtis:

IA przydaię, *Crux Summis addita gemmis*, obrona Antemurałe Miaſtom: Ztąd Swięte owe Salomonowe *Epithalamium*, iuż obronnym fortecom, iuż uſzykowanym hufcom,

 iuż

iuż wieżystym z samych tyśiącznych tarcz trophæora; ułożonym kataphrakturom, CHRYSTVSOWE komparuie Oblubienice; *mille Clypei pendent ex ea: Gemmæ vertuntur in scuta.* Z perłowych skarbow, y z kwiećistych tych pereł, gotowa Niebieska Obrona, CHRYSTVSOWA Swięta Miastom Amunicya. Lecz z tych Swiętych Fortec znowu mię do zamczystych BOSKIEY Swiątnice skarbcow, iako drugiego Ezechiela, do owych mowię Staroteſtamentalnych depozytow, Anioł Pański wprowadza: *Et introduxit me in Gazophylacium, Gazophylacia Aqvilonis &c:* Także tak przy dźiśieyszey Solenney Introdukcyi, żywych ale utaionych, CHRYSTVSOWYCH Skarbow, Ezechielowym, Prorockim wołać należy głosem, *Gazophylacia Aqvilonis, Gazophylacia Austri,* o przedźiwne Swięte Skarby, z Zimnego Akwilonu, pułnocnego Choryzontu Skarbnice, południowego wiatru, dogrzewaiącego Merydyanu, Merydyonalnych Austrow, Swięte Niebieskie depozyta.

O Przemożny Stworco! y Same wiatry w szkatule maiący, *proferens ventos de thesauris suis*: Iako nie dawno te skarby Twoie dźwigaiąc Poznań, Wieżystych nadłamał sobie Kośćielnych Pałacowych karkow, dnia 18. *Junij* o godźinie śiodmey Zachodowey! Niewiem niewiem moy Nieśmiertelny BOZE, co skarby z wiatrami maią za sąśiedztwo, co za kombinacya, w Twey BOSKIEY Meteorologiy. Co wpolitycznych świątowych Meteorach, łacna wichrowych impetow z skarbami, Wiatrakow z depozytami, *& viceversa* skarbow z Wietrznikami konfrontacya. O powietrzne, wichrowate, płonnomyślne temporalnych dostatkow koacerwacye, ziemskich skarbow chćiwe spanoszenia, iako marnie się na cztery wiatry rozlećićie: Wiatr w polu goni, kto śćiga mamony,
Psal. 38. v. 7. *thesaurisat, & ignorat cui congregabit ea*: iako bystroszybki wiatr, lekkolotne *Æolia*, od swych łakomych ulecą Euklionow, w momenćie w cudze przelecą ręce, wszystkie wasze chćiwi Possessyonaći, bogate dostatkow *aucupia*, do obcych przeniosą się rąk, nienasycone Mammony źniwa, Swiatowe

we

we tezauryzacye, lichwiarſkie bezſumienne ſzkatuł ładowania: *ne erigas oculos Tuos ad opes, quas non potes habere, quia facient ſibi pennas quaſi Aqvilæ, & volabunt in Cælum*: O tych zdradliwych ptakach, przeſtrzega nas Boſkie pioro; w ręku naybogatſzego Koronata SALOMONA: nie podnoś chćiwych łakomych oczu, ku doczeſnym bogactwom, zawiodą ćie ſzkaradńie, przyprawią ſobie ńiedośćigłych byſtrolotnych Orłow, y owſzem wiatrow, *Aqvilonis & Auſtri*, ſzybkie ſkrzydła, nieuhamowanym do Nieba wybiją ſię lotem: *Facient pennas & volabunt in Cælum*: O gdybyż to ku Niebu, do Nieba, w Niebo, zawſze naſze fortunne zalatywały Subſtancye! á nie raczyi iak owego Ewangelicznego nieſzczęśliwego Fortunata, w piekielne przepaśći, kędy mu piekło pogrzeb ſprawiło: *Mortuus Dives & ſepultus in inferno*: ſam zdechł łakomiec, y łakome zbiory, z nim w piekielnym pogrzebione lochu. O ſzczęsliwe błogosławione zbiory, ſkarbow zgromadzenia, depozyta, poſſeſſye, bogate klucze, dźierżawy obſzerne, ktore lecą do nieba, *volant in Cælum*, á to przez owe *Sanctuarij Gazophylacia*, przez owe żywe ſkwirczące CHRYSTVSOWE Skarbce, o ktorych Swięty, złotomowny Rawenny Inſułat: *manus pauperis, Chriſti eſt Gazophylacium, Cæli theſaurarius: Cælo repono quid quid in manu pauperis depono.* Proverb. 23. ℣. 5

Tak y w Prymacyalney MITRZE *Primus Princeps, & PRIMAS Eleemoſynariorũ J.O. XIĄZĘ*: nieśmiertelney pamięći STANISŁAW SZEMBEK, mawiał *voce in Cælũ volante*, gdy mu ktoś w iałmużnach zalecał moderacyą, y rezolwował, że ſto tyśięcy w ſzkatule, mogł chować bez ſkrupułu: prawdźiwego Paſterza żarliwym odpowiadał ſtylem; ręće ubogich, ta ieſt ſzkatuła moia: To to Skarby do Nieba lecące. Mijam inne Niebolotne Prymacyalney hoynośći w Iegoż Archidyecezyi Monumenta, owe w Skawinie w Kluczu Słupſkim, w Brzozowie &c: Fundacye, kędy od przećiwnych elementow, od pożarowych przygod, wichrowych ſzturmow, zdezolowane, wywrocone, Swiątnice BOSKIE, ćiepłą reſtaurował Ręką, prawie Cudo-

 twor-

tworney hoynośći STANISŁAW z popiołu, z grobu, *ex ruderibus* Kośćielnych powskrzeszał Piotrawinow. Tak to Wielkiego Domu Tego Geniuszowi, prawie konnaturalna, do Swiątobliwych Fundacyi ochota, *sub Cælo in terris ædificare Cælis*: Nie wspominam bogatych Argenteryi do Gnieźninskiey offiarowanych Kathedry: Nie otwarzam Swiatu owego w teyże Bazylice dźiwną Misternośćią wystawionego Tabernaculum, na ktore ieden *extraneæ Nationis* Kawaler pogladaiac, á zrozumiawszy że to Prymacyalney Memoryał Magnificencyi, westchnał, mowiąc: *O quam bonus hic Pater!* à dopieroż cały Swiat Polski wzdycha, *ò quã optimus hic Pater*, gdy żywe Kośćioły Boże: *nescitis quia templũ DEI estis Vos*; nie kurcząca się opatrywał szczodrobliwośćią: gdy nieokryte, odarte te Przybytki Boskie choyna przyodźiewał ręką. Ale dopieroż był *super millies optimus Pater*, gdy czyste Swiatnice Ducha Swiętego, BOGV poślubione dusze, Panieńskie Asceterye, tu w Krakowie, w Warszawie, w Piotrkowie, hoynie Prymacyalną prowidował Munificencyą. Właśnie BOG Herbownym ROZOM, te Niebieskie Kwiaty, Rayskie na źiemi Konwalie, Swięte rezerwował tuberozy, do Ich relegował opieki, Ich wszędźie rekommendował Prowidencyi. Nierozlecą się z wiatrem te Swięte expensa, nie polecą na wicher pułnocny, iako *ex Gazophylaciis Aqvilonis*, cokolwiek na ubogie wydamy Lazarety, śieroce Domy z owemi kominami *abscondita in Camino paupertatis*, dopieroż gdy żadnych Fundacyi, sumptow, substancyi załować nie będźiemy, na te Swięte żywe Skarby, poślubionego BOGV Panieństwa: zwietrzeią iako wietrzne skarby, iako owe Vlissessowe wiatrami naładowane trzosy, aeryą napompowane *Gazophylacia Aqvilonis*, ieżeli z nich BOGV y bliźnim naszym nie udźielemy. A to przykładem dźiśieyszey Piastunki IEZVSOWEY ANNY Błogosławioney, nie były u Niey skarby *Gazophylacia Aqvilonis* na wiatr marnie lecące, ale do Nieba się wzbiiaiące, bo ubogiey substancyiki swoiey troiakim podźiałem czyniąc repartycyą, tak się z BOGIEM dźieliła,

liła, nierozdźielna od BOGA duſza: świadczy Swięty Hieronim *ſerm:de Ortu Virginis*; że ten Swiętożywy Skarb, ANNA *Gazophylacium DEI*, za wyrokiem Anielſkim, aby Niebieſkie ſkarbiła Skarby, troiakim ſzafunkiem ziemſką wydawała ſubſtancyą: *Omnes Subſtantiam exiguam licet, trifariam diviſerunt, Conjuges illi JOACHIM & ANNA, Vnam Templo devovebant, ejusq; Miniſtris, alteram Peregrinis & pauperibus dabant, tertiam pro ſuis frugaliſſimis Uſibus reſervabant.* Czaſtkę iednę na ozdobę Swiątnicy BOSKIEY, y ſług Kośćielnych potrzeby, drugą na Pielgrzymuiących y żebrzących ſuſtentacyą, trzećią na ſwoie domowe, ale okrągłe wyżywienie obracali. Przy takim ſzafunku, *faciebant ſibi pennas & volabant in Cælum*; te ANNY Skarby, y z Nieba ow niepoięty zwabiły depozyt, iuż Przenayświętſzego WNVKA, iuż Nayświętſzą CORKĘ, iako ſamemu IOACHIMOWI zwiaſtował, za świadectwem HIERONIMA Swiętego, tak Poſeł Niebieſki, punkta ſwey Swiętemu Rodźićielſtwu Kommunikuiąc legacyi: *Noli timere ò JOACHIM, Ego enim ſum Angelus Domini miſſus ab Ipſo ad Te, ut annuntiem Tibi Eleemoſynas Tuas aſcendiſſe in Conſpectum DEI*: Poſzły w Niebo IOACHIMIE y ANNO Skarby Waſze, iałmużny Waſze, aż przed Oblicze BOSKIE zalećiały, wnet do Was z Nieba przyleca żywe niezmierzone Skarby *Gazophylacia DEI.* Ale nam w oczach znowu otwieraią ſię owe Kośćielne Ezechielowe Skarbce; *introduxit me in Gazophylacium, Gazophilacia Aqvilonis & Auſtri*: ſłuſzna rzecz uważyć tych Kośćielnych Depozytow koordynacyą, ſkarby wiatru pułnocnego, ſkarby południowego upału. Czemuż to proſzę naprzod Proroku otwieraſz Skarby Aqwilonu, one produkuieſz *Gazophylacia Aqvilonis*, ſkarby żimne, oſtygłe, zlodowaćiałe, rygorycznych Eolij, pułnocnych Aqwilonow: á dopieroż poślednieу *ſecundo loco Gazophylacia Auſtri*, ſkarby południowego ćiepła, inkaleſcencyi, ſpecyfikuieſz: Nie wielka w tym co do ludzkich złych obyczaiow taiemnica: Taki poſpolity ludzkiey chćiwośći proceder, taka moda, błą-

dźić

dźić tylko *circa Gazophylacia Aquilonis*: koło źimnych, zamarzłych ſzkatuł, kurczącą ſię na iałmużny, na Swięte expenſa Reką: á nic ńie dać *Manu Auſtri*, *Manu meridionali*, ćiepłą Reką, gorącym Nabożeńſtwem ku BOGV, rozegrzaną prawicą: nic BOGV, ńic bliźniemu, nic Kośćiołowi, y Swemu zbawieniu nie udźielić, chyba *ex Gazophylacijs Aqvilonis*, kędy przy ſkrzyni, przy ſzkatułe, iako w naytężſze Gromniczne mrozy ſkapemu drżą ręce, kurczą ſię palce ſknery, lodowaćieią dłonie do dania iednego halerza. Więcey owa Ierozolimſka *Luc*: 21. da Wdowka, *duo æra minuta*, ręką ćiepłą, niżeli ći *manu frigida & rigida Aqvilonis*. Y przeto nic dobrego w ſwych dobrach, ſkarbach, fortunach ńie znayduią. Jerem: 14. *Ab Aqvilone pandetur, omne malum*, wzdycha płaczliwy Prorok: O nieſzczęśliwi pułnocńi Tezauryzanći! Aqwilonarſcy Podſkarbiowie, ktorzy dla Nieba, dla BOGA, dla zbawienia ſwego, ńie maćie innych ſkarbow, tylko *Gazophylacia Aqvilonis*, aż chyba po śmierći, gdy Trupa na katafalku, iak w południe oświecą pochodniami *Gazophylacia Auſtri*. Wtedy gdy iuż ſkośćieią ſkrzepną, ręce, zewſząd śmiertelne zawieią Aqwilony: toż dopiero w Teſtamentach, obſzernych Foliałach, na ogromnych Membranach, zapiſuiećie *pia legata*, bogate Fundacye, Klaſztornym Aſceteryom hoyne inſkrypcye czyńićie, *ex Gazophylacijs Aqvilonis*, z ſkarbow pułnocnych wiatrow, owey śmiertelney niepożyteczney nocy, *veniet nox quando nemo poterit operari*: Iuż choć byśćie wſzyſtkie waſze legowali ſkarby; polecą z Aqwilonami. Pewnie przez ręce nieſkutecznych Exekutorow, wiarołomnych Infidelianow, bezſumiennych Teſtamentow Falſifikatorow, ani tyśiączna cząſtka, ręku Kośćielnych z Waſzey nie dolećі Legacyi: Ale na cztery wiatry, y Waſze Legata, y Swięte z ńiſzczeią intencye: O pozńi Iałmużnicy, o pułnocni Deliberanći, ah! ſzczęśliwe, błogosławione wiecznośći Skarby *Gazophylacia Auſtri*, *theſauri meridiani*, do ktorych ani nayrzy, daleko ulatuie zaklęty bies, *dæmonium meridianum*: Skarby Swięte południowe, Mery-

dyo-

dyonalne depozyta, z ktorych więc ćiepłą ręką, żywą; nieobumarłą, od srogich śmiertelnych drętwieiącą Aqwilonow, bez prokrastynacyi Swięte stanowiemy Fundacye, Swiętych Fabryk Erekcye: Słowem gdy nasze deliberacye, intencye, Swięte *proposita*, nayśpiesznieу wykonywamy, bo kto z iutrem żyie, ńie żyie zbawieniu swemu, ale trupieie. Tak Przebłogosławiona ANNA, y IOACHIM, troiako dźielili ubogą Swiętą Fortunę, ćiepłą ręką czynili szafunek, dla tego też godńi byli piastować Ow Swięty Ogień: *Dominus DEUS Tuus Ignis consumens est*: Tak *ex Gazophylaciis Austri* śiedmdźieśiąt Kośćiołow z ćiosanych kamieni, ćiepłą wyfundował Ręką PIOTR DUNIN, czysty ow Łabęć przed BOGIEM, *candore notabilis ipso*. Tak HELENA Wielkiego KONSTANTYNA Matka, trzysta Bazylikw Palestynie. Tak Wielki KAROL, tylo ogromnieyszych Bazylik, ile w Alfabećie liter. Tak tu w Krakowie na Zamku MIECZYSŁAW, na Piasku WŁADYSŁAW IAGELLO, BOLESŁAW pierwszy w Siećiechowie, wspanniały Kośćioł y Klasztor dla Uczniow BENEDYKTA Swiętego: *in Calvo Monte* w Sandomierskim drugię z Kośćiołem *Monasterium* ćiepłą ręką *ex Gazophylaciis Austri* wystawił. Wiem że BOSKIEY czekaiącym rekompensy, w Spanniałym Sercom, ludzkie pochwały, publiczne Applauzy, Panegiryczne Ambony, są to iako ostre Aqwilony, przerażaiące wiatry Decembrowe, niby *Gazophylacia Aqvilonis*. Więc daię pokoy, nie wspominam, Kto tu, kto? Pokoie BOSKIE ćiepłą funduie ręką, Kto dźiś do Swiętych CHRYSTUSOWYCH Pokoiow, prawie krzyształowych, bo Niebu przezroczystych, Oblubieńic CHRYSTUSOWYCH czyńi introdukcyą. Szczęśliwy, komu przed trzydźiestą śiedmią lat Prorockie formował z Herbownych ROZ Anagrammata, Akademicki ArchiPóèta STANISŁAW BIEZANOWSKI: *Corde sanus das vivis*: *ROSA dans vivis decus*: *Ave ROSA sis nidus.* Zywą zdrową ręką zakładasz Niebieskie gńiazdo, szczepisz Swięte ROZE: O Swięte to Serce *Corde Sanus!* ńie wplątaią się te Ręce w Ow niepomyślny węzeł. Deut. 9.

 Isaac

Isaac residuus nodus. Iuż to iuż Konaiącemu, umieraiącemu, skrępowane zostaią ręce; Maszli co zbawiennego erygować, czyńże to *ex Gazophylacijs Austri*, á ńie *ex Gazophylacijs Aqvilonis.* W Ascetycznym senśie te pułnocne Aqwilonowe Skarby, y znowu Merydyonalne południowe depozyta, symbolizuią, Swięte, Zakonne, osobliwie CHRYSTVSOWYCH Oblubienic Zgromadzenia, klauzurowe przed Swiatem zataione Skarby: TOMASZ *de* Rupniew VIEYSKI, Nieoszacowana RVPNIEWSKICH Familij, y Skolligowanych Domow Perła, z SENATORA Syn IGNACEGO, z Infułata Polskiego, Brat Zakonny, iako o Zakonnych żywych sadźił Skarbach, Ascetyczne całemu Swiatu ogłośić Iego należy *Apopthegma*, osobliwie na tym mieyscu, kędy tegoż Heroicznego Swiatowych preeminencyi Wzgardźićiela, Krew własna nayblisz sza, iest pierwszym Skarbem, gruntownym fundamentem, założonym drogim kamieniem; ANNA w dźień ANNY Skarbu BOZEGO, *ANNA Gazophylacium DEI*, Introdukowana zostaie. Wyraża szeroce Historya żyćia Iego, iako nayuboższe widząc Zakonnego regulaminu Osoby wzdychaiąc serdecznie mawiał. *O quanti Cælestes thesauri, quæ divitiæ, Gemmæ CHRISTI inæstimabiles, sub hac vili Religiosa veste latitant!* O iakie pod tą uboga Zakonna Sukienką, wytartym habitem, zawarte są Niebieskie Skarby, utaione CHRYSTVSOWE Perły, Dyamenty do wieczney Korony zgotowane. Dopieroż zawsze wierny CHRYSTVSOWI TOMASZV, z Infułata Polskiego Niebieski Koronaćie, zawołay dźiś z Nieba nad własną Krwią Twoią, nad Perłą w Serafickim TERESSY Skarbcu, w Zakonney zataioną Konsze; y nad Iey duchownemi Corkami, wspoł Siostrami, ktore skolligowana Krew Fundatorska na to mieysce introdukuie: *O quanti Cælestes thesauri &c:* Dwoiaki nam tu skarb Duch Swięty w Serafickim TERESSY remonstruie depozyćie, *Gazophylacia Aqvilonis, Gazophylacia Austri:* Naprzod pułnocne Aqwilonowe, ale Swięte Skarby, *Gazophylacia Aqvilonis,* Skarbńice nayostrzey-

szych

ſzych, ſrogich, ſurowych Aqwilonow: Co do życia prawie Męczeńſkiey oſtrośći, coż ieſteśćie o Swięte, czyſte, Panieńſkie Grono? Wielkiey TERESSY wybrana KORONO, Anielſki Szyku, tylko depozytem rygorycznego Aqwilonu, dla wielkich życia ſurowośći, wczym wſzyſtkie innych Zakonow ſkarby przewyſzſzaćie. Niktnie wątpi żeśćie Niebieſkim Skarbem, Anielſkim depozytem, z dźiśieyſzą ANNĄ Swiętą, ieſteśćie *Gazophylacium DEI*, ale z tym wſzyſtkim *Gazophylacium Aqvilonis*, Skarb pełen rygoru, naładowany ſurowośćią, w ſamym milczeniu, Silencyaryuſzowey ſłow oſzczędnośći, *dives effabitur rigidè.* Takći tak wielkie te *rigidiſſimi ſilentij* Niebieſkie bogactwa, ſurowey małoſłownośći, oſtrey ięzyka cyrkumſtancyi, trudno wymowić, iákie Sobie ſkarbią wieczne doſtatki. Bogatſze u BOGA Swięte milczenie, niżeli uczone grandylokwencye, niżeli CHRYZOLOGOW, CHRYZOSTOMOW, AVRELIVSZOW, Złotouſtych Kraſomowcow, Swięte perory. Pan BOG; *ponderator Spirituûm Dominus*, na Szali Swey ſprawiedliwośći, ten ſkarb zawieśił; *Cultus juſtitiæ ſilentium*: Dochodźi waloru wiecznego zbawienia; *Bonum eſt præſtolari cum ſilentio ſalutare DEI.*

Proverb: 18.
3. Iſaiæ 17.
Thren: 3. 26.

Powtore Skarb Zakonny KARMELV, ieſt *Gazophylacium Auſtri*, Depozytem goracego zarzącego ſię Merydyanu: *DEVS ab Auſtro veniet: DEVS veniet ab igne Sancti Amoris, ut inflammet Corda noſtra*: Przyidźie Pan Swięty od południa, ogniem niepoiętey miłośći pałaiącego. Kto na gorące TERESSY ſpoyrzy Serce, kto rzući okiem, na przerażone Serafickim płomieniſtym grotem Panieńſkie Pierśi, widźi w ńich *Gazophylacia Auſtri*, Skarb płomieniſtego południa, rozżarzoney Miłośći BOSKIEY, wyiſkrzony Merydyan. W naſzych to ſercach przy świeckich zabawach, uſtawicznych intrygach, intereſsach, *Gazophylacia Aqvilonis* lodowe źimowe Skarbce oſtygłośći: Ledwie nam czaſem na Kazaniu wpadnie iſkierka ſłowa BOZEGO, ledwie ſię wzńieći iſkra Miłośći BOSKIEY, aż wnet gaśnie, wnet ſię zaduśi *in Gazophylacijs Aqvilonis*, iako ſię Sam żali ten, co przyſzedł

G naſze

naſze Niebieſkim płomieniem rozgrzewać ſerca; *ignem veni mittere in terram.* Ah nieſtety! ledwie ſię roztleie w ſercu Swięty Ogień, aż tu *& ærumnæ Sæculi, & deceptio divitiarum, & circa reliqua Concupiſcentiæ intro euntes ſuffocant Verbum*; zaduſzą Niebieſką iſkierkę Swiętego Merydyanu. Lecz nad wſzyſtkie Niebieſkie zataione ſkarby, ieſt naytaiemnieyſzy, nayzakrytſzy Skarb, wtychże Skarbach utaiony, ktorego dźiś FVNDATORSKA Introdukcya, wielkich Łaſk, Indulgencyi y wſzelkich błogoſławieńſtw otwiera Depozyta. Ktożby ſię ſpodźiewał, że te ſame Skarby *Gazophylacia Aqvilonis Gazophylacia Auſtri*, ktore zdadzą ſię że oſtremi rozdęte ſrożeią Aqwilonami, ſzumią burzliwemi gwałtownemi Auſtrami, dzdzyſte ſzargi niepogody przynoſzącemi ſą: á oto przećię też Same Skarby, ſą pełne Niebieſkich ochłod delicyi, bo Rayſkich Swiętowonnych ROZ ſkarbami, Niebieſkich bukietow Wirydarzami, ſłowem *Theſauri Sanctarum CARMELI ROSARVM*, ktory to Skarb Fundatorſkie Ręce, dźiś na to mieyſce Introdukuią.

Cantic: 4. 16. Swięta Libańſka Dama, Libanu, y KARMELV (iako znać daie Piſmo BOZE) Rezydentka, zachęca do Swego Wirydarza, miaſto wdzięcznych głaſzczacych Ethezyi, miaſto faworyzuiących Fawoniuſzow, chłodzących Zefirow, miaſto pieſzczonych Alcyonowym nidyfikacyom ſłużących wiatrow, wzywa, zapraſza tęſkliwym głoſem, *ſurge Aqvilo, veni Auſter*, iuż burzliwo oſtrych zapraſza Aqwilonow, pułnocnych Chorągiew rekrutuie Boreaſzow, wzywa co żywo południowych ogniem tchniących Merydyonalnych Æolow. *Surge Aqvilo* powſtań pułnocny Aqwilonie, przybyway południowy wiatrze, przerwij ogrodowe Kwatery, roſkoſzne Wirydarze, Maiowe ſzpalery, zluſtruy chłodniczym przelotem inſpekty, á wnet natychmiaſt wynikną zapaſzyſte wdźięki, przeſłodkie wonnośći, ſwaweolencye rozgarną ſię; *fluent Aromata*: inni czytaią *introducentur odoramenta ROSARVM Liliorum.* Rozumiałby kto, że tu proſtym, poſpolitym, podłogminnym Æolłom

dano

dano Ordynans, że tu Meteoryczne tylko wzywaią wietrzniki, *ſurge Aqvilo &c*: A oto *Apoſtrophe* ta Swiętey Placentyny, Niebieſkiey Oblubienicy, nie do proſtych wiatrow, ale do Ciebie Przenayświętſzy DVCHV BOZE Zaſtępow:

Aura potens! amor ignipotens, ſpirabile Numen!
Amborum Communis amor, Cœli aurea flamma
Sancte veni, Sanctis accende ardoribus Orbem.

Tych to wiekuiſtych Empireyſkich Ethezyi, wzywa IEZVSOWA Deſponſatka, iako te ſłowa czyta y tłomaczy Wielki AVRELIVSZ, y Starowieczny *Juſtus Origelitanus*: *Surge Amabo! è Cœlis & veni S. Spiritus: Flores apparebunt in terris noſtris.* Zſtąp z Nieba, z Maieſtatow Twoich, zſtąp do nas przy dźisieyſzey Introdukcyi DVCHV Przenayświętſzy, kredenſuy, toruy drogę żywym Kwiatom, Oblubienicom CHRYSTVSOWYM, *perfla hortum, fluent Aromata, fluent Odoramenta ROSARVM*, wnet ſię Rayſkie pokażą Kwiaty, KARMELOWE rozwiną ROZE, kwiećiſtą wyiaśnieia Apparencyą. Głębſzy ieſzcze o tych Kwiatach, Medyolanſkich Pſzczołek (*Ambroſium lactavit apis, dulcedine pavit*) interpretament czytam, *ſurge Aqvilo, veni Auſter, ideſt ex omnibus mundi partibus Sanctæ Religionis Odor advola.* Acz ten Swięty Ambrozego Sentyment *genuinè* o powſzechnym *ſonat* Kośćiele, iednakże dość *ſuperaccommodè* y do dźiśieyſzego *individuo* ſtoſuie ſię Aktu: *Ex omnibus mundi partibus Odor Sacratæ Religioni advola*: Do Was do Was CHRYSTVSOWY KARMELV, wyborny Odoramenćie! *bonus Odor CHRISTI!* ta przed tyśiacem lat uczyniona kompellacya, napiſana Ambrozego S. allokucya, Przybyway ze wſzyſtkich ſtron świata do Krakowa ſłodka wonnośći *Sacratæ Religionis* Nayświętſzego, prawie *omnium Judicio* Panieńſkiego Zakonu. Iuż niemal cały Swiat TERESSOWYCH ROZ Niebieſkim ieſt napełniony Zapachem! Iuż y w Amerykańſkich Antypodach, Zachodnich Indyach, po Mexykach, Peruwiach,

 roz-

rozkrzewione tych Kwiatow Kwatery, liczne TERESSY Serafickiey Kwitną Klasztory. Cały Chrześciańſki Swiat, tą Panieńſką TERESSY urekreowany fragrancyą: Niechżeteż y do Krakowa na WESOŁA ten Swięty przybywa Odorament: *Bonus Odor Christi, cerebrū & Caput petat Sarmatiæ, Cracoviam*; Iak prędko DVCHV Przenayświętſzy *ſpirabile Numen*, Niebieſkiemi Ethezyami, w Krakowſki Choryzont, Empireyſkim zawieiesz Famoniuſzem, *afflare aſpirare* nas raczyſz, Swiętoſkarbowym Zefirem *qui profers ventos de theſauris Tuis*, aż tu wnet *fluent Aromata, pullulabunt Odoramenta ROSARVM*; Przenaykoſztownieyſze, Niebieſkiey wonności pełne wynikną ROZE, Elizeyſkie rozwiną ſię Centyfolia, z ſwym Vkrzyżowanym Oblubiencem wpuł kwitnace wyrosną granadylle: słowem owe kwiaty wnet ſię pokażą w ziemi naſzey, o ktorych Swięty PASCHAZYVSZ *in Pſalm: 44tum.* kommentuie: *Sunt ROSÆ quæ CHRISTI Sangvine rubricantur intùs, ut ſemper floreant*: ſą wyborne ROZE, ktore wewnątrz CHRYSTVSOWEY Krwie rubryką wyrumienione, wypurpurowane czerwienieią, aby tak zawſze przed BOSKIM kwitnęły Obliczem, y nigdy tego Niebieſkiego nie traciły rumieńca: *Et Sanctiore purpuriſſo perpetuum rubuêre Flores*: Nie bez taiemnice na ten cztyrdźieſty czwarty Pſalm kommentuiac S. Paschazivsz Niebieſkie ſpecyfikuie ROZE, Krwią Vboſtwioną IEZVSOWĄ uſzkarłacone, rubinowane, *CHRISTI Sangvine rubricantur*, Bo ten Pſalm Swięty dźiśieyſzey Karmelowych ROZ Introdukcyi przedźiwnie ſłuży, *enucleatiſſimè* ten cały Swięty dźiśieyſzy Akt abryſſuie, iako o tym domowa tegoż Serafickiey TERESSY Zakonu Hiſtorya, znać daie, y Autentyczny naſz aſſumpt hiſtoryograficzną ewinkuie dedukcyą; Wolno otworzyć oſtrzeyſzego KARMELV Kroniki: Czytać *Hiſtoriam vitæ Venerabilis ANNÆ à S- Bartholomeo CARMELITANÆ*, tam ſię doczytamy iako wieku przeſzłego, z Hiſzpanij do Francyi deſtynowana była dedukcya Serafickich KARMELV Dam, tych Swiętych ROZ *ad Gallicanum lilietum*

tranſ-

transplantacya. Gdy iuż tedy naznaczony był termin, tey KARMELOWYCH Synogarlic *ad Regnum Christianissimum* Introdukcyi, Sam Niebieski Regnant *CHRISTVS, major Christianissimis Majestatibus Dominator*, temu asystował Aktowi, y konwoiował Swięte TERESSY Corki, z Hiszpańskich Wież, między Gallikańskie transportowane Liliety. Przed tym albowiem Aktem, w extatycznych z Niebem zostaiąc kommunikacyach *Venerabilis ANNA*, Swiętokochana TERESSY Cora, żywy y prawdźiwy Serafickich Cnot Abryss, takie roskoszne przesłodkie miała widzenie. Podnieśie Panieńskie ku Niebu oczy, á oto z Wielkim Majestatem, z Niebieską od Daniela widźiany Assystencyą, zstępuie Zbawićiel, y niby zapuszczaiąc się w drogę, czyni wyprawę na iakieś Nayświętsze gody, weselne nabozne publiki, Duchowne Maryaże, Swięte Hymeneusze. Rzecz dźiwna, cudowna barwa Niebieskiego Oblubieńca! widźiała Go *V. ANNA*, dźiśieyszey ANNY Swiętey Konnominatka, Imienia Partycypantka, w naywdźięcznieyszey Cerze, w naywspanniallszey Posturze: *Vidi Christum ea amæna specie, adinstar Sponsi adornati, eoq; ferè modo, quo à Regio Vate, in solenni illo quadragesimo quarto Psalmo: Eructavit Cor meum &c: describitur*: Widźiałam Zbawićiela, w takiey własnie ozdobney Postaći, taka wdźięczność przesłodkiey Twarzy Iego, taka Apparencya Szat Iego, nakształt ślubnego Oblubieńca, iakiego Syonski Arfista w Psalmie czterdźiestym czwartym obszernie opisuie. Przy tym widzeniu ośmielona ANNA po Swiętoserdecznym komplemenćie, spyta się naypokorniey Niebieskiego Oblubieńca: *Ecquonam iter haberet in ea Sponsali Majestate?* dokąd by miał przed Sobą drogę w Owym Oblubieńczym apparamenćie, Swietnym Majestaćie: Odpowie Zbawićiel: *Ego ò ANNA tendo in Regnum Galliarum, quo brevi THERESIÆ Sponsæ Meæ, Virgineus Cætus introducetur, eo igitur tendo, ad Sponsas Meas scilicet, quæ omnium primæ ex Christianissimo Regno, hunc Sacrum Ordinem sunt ingressuræ*: Nie zadługo Solenna Corek TERESSY Moiey z Dan: 7.

 Hisz-

Hiszpańskiego do Francuskiego kraiu będźie transplantacya, tam tedy drogę mam, Oblubienicom Moim kredensuię, stawam się IANEM Prækursorem: Osobliwie zaś dla tey racyi do Tego wyprawuię się Krolestwa, abym w nim Moie ieszcze taiemne (zakryte prawie Skarby) przyszłe nawiedźił Oblubienice, ktore naypierwsze z Francuskich Dam będą Mnie poślubione, y między TERESSY Corki policzone: Idę tedy Im Niebieską oddać Wizytę, y drogę torować, iako Przewodnik Oblubienic Moich: To mowił Zbawićiel *ad Venerabilem ANNAM.*

Nic pewnieyszego że y przy dźiśieyszey Introdukcyi z podobnym od Tronu Niebo odzywa się wyrokiem, z podobnemi słowy, iako niegdyś *ad ANNAM à S. Bartholomeo*, tak dźiś do Nayprzewielebnieyszey ANNY, Krakowskiego KARMELV Przełożoney; do ANNY w Sercu Swym IEZVSA piastuiacey, mowi IEZVS intronizowany w Niebie Oblubieniec; *Vivæ vocis Oraculo* wita Cię; *Ego ô ANNA in Regnum Poloniarum tendo Cracoviam, quo THERESSIÆ Sponsæ Meæ, Cœtus Virgineus introducitur, Cracoviam igitur tendo ad Sponsas Meas;* Ia o wybrana ANNO! uprzedzam Was do Polski, kredensuię Wam do Krakowa, idę na Wesołą; mam z Nieba Wesołą drogę, abym Oblubienice Moie w IANOWEY Fundacyi *in fundo gratiarum, planè Gratias Charitesq́ CARMELI* własną Osobą nawiedźił, y owszem Ia Sam pierwszy Was ufundował, Wasze Mieszkania Personalnie konsekrował.

Iuż tedy *Summo Pontifice loquente taceat Archidiaconus, obmutescat Cinis perorante CHRISTO*: Wcale mi milczeć zaniemieć należy, gdy Sam CHRYSTVS do Swey ćźći godney ANNY mowę obraca: Sam *Princeps Pastorum* do Ciebie w BOGV Nayprzewielebnieysza ANNO, dawno Onę miłośćiwą powtarza *Apostrophe.* Y com Ia deliberował w dźień ANNY Swiętey, Zakonney ANNIE, Swięty Vczynić komplement, Przeświętey Patronki zwykły wydać gratulament: To mi Vsta zamknawszy, milczeć każe Nayświętszy Oblubieniec, y Sam do Was

za

za Mnie, *pro pulvere*, taką Niebieską czyni allokucyą: O Zywe TERESSY *Clenodia*! pryncypalnie do Ciebie, ktora Zywych Rayskich Skarbow y ROZ Głową iesteś: *Ego ò ANNA tendo in Regnum Poloniæ ad Sponsas meas.* W Tobie ANNO, droga z RUPNIEWSKICH Paktolowey Srzeniawy Perło, w Tobie nawiedzam wszystkie Polskie Oblubienice Moie, ktore na tym Mieyscu, na Wesołey, Niebieskie Chilarye, Swięte będą rezydowały Gaudencye. Ty pierwsza tu masz stanąć z Ową Samuelową ANNą; *surrexit autem ANNA & stetit in Conspectu Domini*: Pierwsza masz Panieńska stopą Swięte wyrazić ślady: *Vestigium Cordis boni: Lux DEI vestigium ejus*: 1. Reg: 10.

Wnidź że tedy iuż zapędzonym Swiątobliwośći krokiem na to mieysce ANNO, *ingredere ANNA, Anno sancto Anno gratiæ, hanc Regiam Gratiæ IOANNIS Fundationem: Anno Jubilæi, Annos numerans Jubilæi*. Przez otwarte Bramy Swięte, y Kośćielne Skarby, wprowadzay te żywe na to mieysce Niebieskie Depozyta. W same miłośćiwe Lato, w Rok Swięty introdukuy te Swiętego Lata Kwiaty, Niebieskie szczepy, Swiętozłote ROZE. Pod Iubileusz Wielki, prowadz te CHRYSTVSOWE Iubilatki, nieprzestannie BOGV *Iubilate DEO omnis terra*, wdźięcznie śpiewaiące. Nie bez przyczyny pod sam Iubileuszowy Anniwersarz, *Anno Iubilæi*, tu stawasz z Anielskim Oblubienic Swiętych Gronem, bo Sama też Iubileuszowych lat Zakonna iesteś Weteranka. Nie może ći nikt, choćby tu Pharyzayskich Zoilow zębate zgraie stanęły, zadać to, co Waszemu Niebieskiemu Oblubieńcowi: *Quinquaginta annos nondum habes*: Pięćiudźieśiąt lat nie masz, a insza glossa wyraźniey przydaie: *Quasi dicerent ò IESV necdum Annos Jubilæi vixisti.* Iużeś lat pięćdźieśiąt w KARMELOWEY Klauzurze, w przeszłym Anielskim przeżyła *Reclinatorium*, iużeś Zakonny odprawiła Iubileusz, iuż swey Zywey raz BOGV uczynioney Offiary, dawno drugie Solenne uczyniłaś Prymicye. Iesteś na służbie BOSKIEY długowieczna ANNA, rowienniczką prawie owey Phanuelowey Kontemplacyiney

Eccl. 13. ℣. 32.

Psal. 65.

Ioan. 8. 57.

ANNY, nie tylko Kollega w latach, ale bardźiey w wyſokich Cnotach, w Zasługach przed BOGIEM: Obiema ANNOM przypiſać: *Erat ANNA Prophetiſſa Filia Phanuel, hæc proceſſerat in diebus multis, uſq; ad annos 84. quæ non diſcedebat de templo, jejunijs & obſecrationibus ſerviens nocte & die.* Dźiś tey właśnie godźiny *ipſa hora* ktoż tu naystarſzy stawa, kto naybardźiey wychwala BOGA, nad Ciebie długoletnia ANNO. Specyfikowano ieſt wyżey w tym Kazaniu, iako z drogiego Skarbu, z owego głownego depozytu, Swiątobliwie ſię chlubi *Colonia*: To zaś *Religioſæ novæ Coloniæ* Swięte Fundacyine mieyſce, z tego ſię przed BOGIEM y światem ſzczyći, że ANNĘ ma za Głowę, za pierwſzą Przełożoną Ciebie, *Electa ex millibus ANNA.* Będźieſz Głową y Sercem tey Zakonney Rezydencyi, *Cor primum vivens* wſzelakiey Swiątobliwośći, w konſerwowaniu *Inſtitutum*, niezgaſzoney żarliwośći. Ze trzema Swiętemi Towarzyſzkami, do tego Zakonnego wchodźiſz Raiu, toć ſię tu Ow Przedwieczny weryfikuie Wyrok: *ubi duo vel tres fuerint congregati in Nomine meo, in medio eorum Ego ſum*; kędy trzech w Imię Moie zgromadzone grono, tam Ia *ſolium Cordis occupo*, w pośrodku Ich stawam. Tak y tu w tey z początku ſzczupłey Kongregacyi, ze wſzelkiemi Błogosławieństwy Swemi, Wam przytomny ieſt y będźie Nayświętſzy Waſz Oblubieniec: *in medio eorum Ego ſum*; aby iakoś chwalebnie dźieło BOSKIE zaczęła, *ut benè cæpiſti, ſic benè ſemper eas.* Sprawi to oſobliwſza BOSKA, przez Fundatorſkie IANOWE Gracye roboruiąca Łaſka, że iakoś w przeſzłey Swiątobliwey Rezydencyi, była *Speculum Virtutum, Speculum ſine macula*, tak y w Tey nowey Zakonney Kolonij, naypolerownieyſzym wſzelkich Cnot będźieſz Zwierćiadłem, y Owę BOSKIEY Mądrośći o Tobie wypełniſz predykcyą: *Cor ſuũ dabit in conſummationẽ operum, & vigilia ſua ornabit in perfectionem*: Czuyna Swą Præzydencyą, Maćierzyńſką wigilancyą, Swięte KARMELV Ozdoby, uczyniſz w Oczach *Militantis & triumphantis Eccleſiæ* nayozdobnieyſze.

Sap. 7. 8.

Rzuć-

Rzuććie okiem na Kleparz na druga dawnieyſza IANA Fundacya, *Erectionem gratiarum*, na Salezyuſzowe Anielſkie *Sanctuarium* IANA MAŁACHOWSKIEGO, Xiążęca y Paſterſka ręka wyſtawione: Poſtrzeżećie że tam z Zakonnych grobowcow, Swiętych popiołow, podnośi *Cognatus Sangvis* Głowę nieśmiertelney ſławy TERESSA, Sieſtrzynna Krew Wielkiego Waſzego Fundatora, o iak ſię teraz Niebieſkim weſelem napełnia Tereſſa, z Corek Serafickiey TERESSY. z tey nowey Anielſkiey Kompanij: do Panieńſkiego komputu przybywaiącey. Applauduia wſzyſtkie Krakowſkie Panieńſkich Chorow Chierarchie: iuż na Zwierzyńcu Corek S. NORBERTA: na Stradomiu Serafickie KLARYSSE, na Kleparzu Salezyuſzowy Wybor: na Grodku Iſkierki Swięto-Dominikowey pochodni: &c:&c: Wſzyſtkie Was witaia owemi Mędrca ſłowy; wſzyſtkiemi Was do Serca przyćiſkaia apprekacyami: O żywe Kwiećiſte Skarby! o nieoſzacowane Kwiaty! nie nieme, ale Kwietno-Vſte KARMELV ROZE, BOGA w głos chwalące: Niech ſię niech Ow ROZOWY Chor, kwiećiſta liliowa Melodya, kwietna odezwie Kapella w ROZOWEY Fundacyi: *Florete flores quaſi lilium, obaudite Me Divini fructus, & quaſi ROSA plantata ſuper rivos aquarum fructificate: Quaſi Libanus odorem ſvavitatis habete: Florete flores quaſi lilium & date odorem, &* Eccl: 39. 19.
frondete in gratiam, (ku Wieczney Fundatorſkiey IANA poćieſze) *& Collaudate Canticum, & benedicite Dominum in operibus ſuis: Date Nomini ejus Magnificentiam, & Confitemini Illi in voce labiorum veſtrorum.* Kwitniyże kwitniy *CARMELVS & Flos Libani* o Puſtelniczy TERESSY 1. 4. Nach:
Raiu, iako Cię Izaiaſza delineowało pioro, *exultabit ſolitudo, & florebit quaſi lilium: Germinans germinabit, & exultabit latabūda, & laudās gloria Libani data eſt Ei: decor CAR-* Iſai: 35.
MELI, & Saron ipſi videbunt gloriam Domini, & decorem DEI noſtri: Z Hebrayſkich czytaia textow; *decor CARMELI & Roſarum*: Ozdoba KARMELV y Fundatorſkich IANOWYCH ROZ, bo według innych ieſzcze werſyi, u owego zawołanego Nomenklatora *Arias*

I *Mon-*

Montanus Hispanensis nazwanego, *Saron* z Imienia *Princeps gratiæ*, *Canticum gratiæ.* Pryncypalna to IANOWEY Łaski wiekopomna depredykacya: Ze y CHRYSTVS teraz *tendit Cracoviam ad Sponsas suas*, zstępuię z Niebaku Krakowowi do Swiętych Oblubienic Swoich, ktorych Głową y Sercem ANNA.

Lecz gdy tak do Swoich Ascetycznych Oblubienic, Mistycznych Skarbow y ROZ, Niebieski spieszy Koronat, Ia się pilno owemu Iego (ktory była postrzegła ANNA *à S. Bartholomæo*) SwiętoKrolewskiemu przypatruię kształtowi, y do dźiśieyszego Aktu należącą upatruię taiemnicę. Słyszeliśmy wyżey z KARMELITANSKIEY Historyologij, że *vidit Christum adinstar Sponsi adornatum eo ferè modo, quo describitur in illo solenni Psalmo quadragesimo quarto*: Widźiała ustroionego takim kształtem Oblubieńca Nayświętszego, iaki iest w Swym solennym Psalmie opisany. O Skarb tu, skarb zataiony Wielkich Duchownych klenodyi, *Thesaurus Mysteriorum DEI*; Otworzmy BOSKI Testament, osobliwie intronizowanego Cytharyzanta Psalmographia, aż tam wyczytamy, że tego Psalmu, ktory cały iest *ad literam* o Messyaszu, znamienita inskrypcya, partykularny Tytuł taki: *Psalmus in finem pro ijs, qui commutabuntur*: Swięty Hieronim *ex Fontibus Hæbreis* czyta; *Psalmus Victori pro lilijs filiorum, Canticum amantissimi*: Pieśń naykochańszego: Inni czytaią *pro ijs qui ad nova introducetur*, ktorzy na iakieś Swięte Nowośiedłiny, uczynią introdukcyą. Na ostatek do naszego właśnie assumptu. *Card: CAIETANUS* y Inni, cudnieyszą wynurzaią wersyą: *Psalmus Victori pro ROSIS Filiorum Core seu Crucifixi*: Tryumfalna Sonata walecznemu Zwyćięzcy, za Synowskie ROZE, albo raczyi za kwiećiste Corki Vkrzyżowanego, ćierniem uwienczonego Oblubieńca. O Przedźiwny to Niebieski tryumf, Swięte tryumfalne *Solennia*, nie według źiemskich procederow, przy Zwyćięskich Koronamentach, ale tylko przy Swiętych ROZACH, *Victori pro Rosis*, y to ieszcze między Syny y Corki BOSKIE adoptowanych.

IGNA-

IGNATIVS de Coutino Kaznodźieyſkiego Zakonu zawołany *Ecclesiastes*, ſzatny iakiś opiſuie R O Z Skarbiec; *Psalmus hic est in quo agit dabit, de Regali indumento ROSARVM Filij sui nempe futuri Messiæ, quod erat inspersum ROSIS*: W Pſalmie tym Swięto-Krolewſki paludament, purpurowemi wyhawtowany Rożami, Nayświętſzego POTOMKA Swego *supra Sedem David*, opiſuie Syonſki Vkoronowany Prorok: Iakby mowił że to nayſolennieyſzy Szkarłat, purpura Niebieſkiego Oblubieńca, z czyſtych ROZ: *Purpura Cælestis Sponsi ROSÆ sunt pro Palmata Toga, pro triumphali amictu, ROSÆ sunt Victori Sanctissimo*: Temi ſię przyozdabia, na tryumf przyodźiewa, z tych ſię popiſuie.

Cożby to za ROZE do tryumfu były do radoſnyh Aktow Samego wzbudzaiące CHRYSTVSA, y onegoż tryumfalnie przyodźiewaiące? Nie inne, nie, tylko Wy naprzod *nudæ pro CHRISTO ROSÆ*, ze wſzyſtkich światowych marnośći oſtentec wyzute, dla ubogiego obnażone CHRYSTVSA Rayſkie nayczyſtſze KARMELV ROZE: *ROSÆ Filiarum DEI*.

Powtore y Wy Herbowne Wielkiego Fundatora IANOWE ROZE, *ROSÆ Filiorũ DEI Canticum amãtissimũ*, naykochańſzego CHRYSTVSOWI IANA Niebieſka Sonata. W tych dwoiakich ROZACH dźiśiay CHRYSTVS tey godźiny tryumfuie, Oſobliwy Feſt całe Solennizuie Niebo.

Iużem doſyć acz niegodnie bo *spinea inculta lingvâ*, *locutus sum de Cultissimis ROSIS*, doſyćiem o KARMELOWYCH żywych ROZ Skarbie perorował, *de Thesauro absconditо ROSARVM*, ktorym to Skarbem uprzywileiowany dźiśiay powtornie ieſteś Krakowie, y na Weſołey Solennizuieſz *Dominicam Lætare*, *Dominicam ROSÆ benedictæ*. Watykańſkich BOSKICH Lokotenentow Ręce *Dominicâ Lætare*, iako nikomu nie tayno, *in Basilica S. Crucis in Ierusalem*, zwykły co rok benedykować *ROSAS aureas*, złote ROZE, potym ie Chrześćiańſkim Monarchom, w upominku rozſyłaią. Y dźiś owe zawſze

Dominicā Lætare na sercu, y twarzy, reprezentuiące, w BOGV weselące się *secundum faciem Sanctorum*, Rayskie ROZE, KARMELOWE Kwiaty, *THERESSIÆ dulcia Pignora*, dźiś Tobie w Prezenćie posyła *Regina Sarmaticarum Vrbium, Cracovia*, posyła Niebo, y na tey Wesołey kollokuie. Wesel się Krakowie, *Congratulamini Mihi & Congaudete*, iako IANOWEY Matce *Luc: 2. venerunt Vicini & congratulabantur Ei*: Wszyscy dźiś Tobie tego winszuią szczęśćia wszyscy applauduią, żeś *sub ROSIS thesaurum absconditum invenisti*: Znalazłeś y odebrałeś w Possessyą zakryty nieoszacowany Skarb. Sławna iest Xięga *Tituli ROSARIUM AVREUM B. V. MARIÆ*, ktora w Kolonij wydał *in lucem* ow zawołany Paryzski Zakonu Kaznodźieyskiego Architheolog GWILHELMVS PIPINVS; w tey Xiędze co Rozdźiał, to nowy Kwiećisty ROZOWY Tytuł: naprzykład.

ROSA sanctæ exemplaritatis, *ROSA Nobilitans*, *ROSA humilitatis*, *ROSA prudentiæ*, *ROSA Fortitudinis*, *ROSA Divini Adjutorij*, *ROSA Sancti Consilij*, *ROSA Divini intellectus*, *ROSA taciturnitatis*, *ROSA Victoriæ*, *ROSA Assumptionis in Cælum &c: &c: &c:* Wszystkich tych specyfikowanych Rayskich ROZ, Zywym iesteśćie Skarbem, o Swięte KARMELV Ascetki. Wyśćie to *ROSÆ sanctæ exemplaritatis*, ROZE zbudowania, przykładnośći, ROZE Swiętey uniżonośći, ROZE milczenia, y głębokiey skromnośći, ROZE Wesela, y nieiakiegoś na źiemi Wniebowźięćia; Wy iesteśćie Swięte Serafickiey TERESSY Vczennice, *ROSÆ gaudij*, *ROSÆ pacis*. Dźiśieysza Przebłogosławiona ANNA, iako Sama Przenaydostoynieysza MATKA BOZA, BRYGITĆIE Swiętey obiawiła, *Lib. 1. Cap: 9. Revelationum*, niewypowiedźianą w Sercu Swym uczuła radość, *in instanti Immaculatæ Conceptionis*, gdy w Swiętych Iey Wnętrznośćiach, Wszechmocność BOSKA, *plantationem ROSÆ*, sprawowała: *Cum autem Anima Mea Corpori conjungeretur, & ad illud sanctum introduceretur Tabernaculum, tanta ANNÆ Matri Meæ oborta est lætitia, ut impossibile sit dictum, & ineffabile*

fabile: Słowa ſą Vſt Panieńſkich MATKI BOZEY: Przy owey introdukcyi, gdy Niepokalaną pierworodnym wyſtępkiem nieſplamowaną duſzę moię, wprowadźił Duch Swięty do Swiątnice Ciała mego, takie rozweſelenie na ſercu Swym doznała MATKA Moia ANNA Błogosławiona, iakiego żaden ludzki ięzyk wymowić, wypiſać, żaden rozum poiąć nie może. Y Ty w dźień ANNY Swiętey, przy dźiśieyſzey Introdukcyi, *Mater omnium Urbium Poloniæ Cracovia, dum ad hoc Tabernaculum introducũtur Animæ Sanctæ*, gdy do tego Zakonnego przybytku wprowadzaią Duſze Swięte, ćieſz ſię, weſel ſię Krakowie, odbieray naylepſzą Cząſtkę Weſelną ANNY Przeświętey: Dźiękuy IANOWI że Cię tym Niebieſkim ubłogosławił weſelem, przy dźiśieyſzym do nowey Fundacyi Introdukcyinym drogim Akćie, *introduxit me in Gazophylacia Sanctuarij*, Fundatorſką KARMELOWYM ROZOM Kredenſuiąc Munificencyą.

Y ktoż za Oſobliwym zrządzeniem BOSKIM, miałby bydź Rayſkim ROZOM Fundatorſkim Plantatorem na tym mieyſcu: komuby te bardźiey, poufaley Niebieſkie Skarby konkredytowane? tylko IANOWI: tylko Wielkiey KANCLERSKIEY Pieczęći: Tu BOG *Stellas (CARMELI) claudit ſub ſignaculo.* Tak BOG chćiał, tak od wiekow zrządźił, tak *tota retro* dyſponował *æternitate*, Job: 18 aby ROZE ROZOM Fundatorſką utorowały drogę, Solenną dźiś ſprawowały Manudukcyą, ROZE ROZOM według IANOWEY Funkcyi, były Prækurſorami, *Sponſarum Chriſti*, nato mieyſce Przewodnikami: *Elegi & ſanctificavi locum iſtum, ut ſit ibi Cor meum & oculi mei*: Aby przez Ręce IANA tu P. BOG *DEUS dives in omnes*: nieoſzacowany Serca y Zrzenic Swoich Skarb, to ieſt Swięte Ephes. 2. Oblubienice Swoie depozytował.

Dźiwnym wyczytał text, o IANIE Swiętym, do dźiśieyſzego niezmiernie ſtoſuiący ſię Aktu, w Owym to Przeſławnym Doktorze, co do tłomaczenia BOSKICH Wyrokow ſubtylizanćie, Dydaku *del. Caſtillo*: był to w Ameryce Truxuleńſkim Infułatem, y w Xiędze Swey *de veſtitu*

 Aaron

Aaron roznemi prekonizuiąc IANA Swiętego tytułami, *tandem Illatione ſeptima*, *fol:121.* po rozmaitych intytulacyach, takie Kwiećiſte IANOWI Swiętemu przypiſuie *Elogium*: *JOANNES Candidum illud CARMELI Lilium, proprio Cruore in ROSAM purpuream Converſum, Martyrij ſemitas omnibus Evangelij Praeconibus aperuit, primusq; fuit, hujus ROSETI Introductor.* IAN Swięty, Owa naybielſza KARMELOWEGO Wirydarza Lilia, Męczeńſkiey Krwie Rubikonem, w ſzkarłatną zamieniona ROZA, ſtała ſię Introduktorem, do tegoż Niebieſkiego ROZ Wiretu, wſzyſtkim Ewangelicznym Sektatorom. Vſtępuie dźiś IAN w Niebie, IANOWI na źiemi, y Iego Herbownym Fundatorſkim ROZOM, tegoż wſpaniałego Tytułu: *IOANNES Candidum CARMELI Lilium: IOANNIS ROSÆ Candida CARMELI Lilia*, bośćie ſię ſtały Niebieſkich ROZ Introduktorami, Owe to Niebieſkie KARMELOWE Kandydatki wprowadzaćie.

Cały tedy *Militantis & Triumphantis Eccleſiæ CARMELUS*, oddaie nieśmiertelne Wielkiemu IANOWI dźięki, *Candido CARMELI Lilio*, wylicza Obligacyiny Tytuł, hoynemu FVNDATOROWI, ktory wſpaniałą Fundatorſką Ręką, ten tu Ray ſunduie Zakonny.

Nie urażi ſię tu IANOWA na Mnie Łaſka, że *IOANNIS ideſt Præcurſoris Elogijs*, *præcurret* naprzod Anielſki Applauz, że krotki uczynię do owego Archanioła
14. Apoc: 18. Apoc: 12. Panegiryczny dywertyment: *Exivit Angelus de Altari, exivit Angelus de Templo: Michael & Angeli Ejus*: Wyſzedł Wielki u Ołtarza, Wielki w Kośćiele BOZYM Anioł, Imieniem MICHAŁ, aby tu do tego Swiętego Mieyſca, między te Ołtarze, w ten Kośćioł y Swiątnicę, wprowadźił TERESSY Anioły. Biorę IANOWĘ Perſpektywę, IANOWYM na tego Anioła ſpoyrzę okiem, dźiwny Aſpekt, *Spectaculum Mundo, Angelis, & hominibus, amabile, admirabile, inimitabile*, upatruię.

Vidi unum Angelum ſtantem in Sole: Widźiałem przedźiwnego iednego Anioła, iedynaka, Fenixa Anielſkiego, za podnożek Słoneczny Cyrkuł maiącego, Słoneczne-

go

go Styllitę: Ah rzadkiż to rzadki Anioł, Iedynak Aniołow, Fenix Aniołow, *Angelus Vnus, Angelus Vnicus, ſtans in Sole, Solares calcās ſplendores*; nie tylko świecacy promieniami wyſokiey Rodowitośći, Merydyanem zupełnych iaśnieiący doſkonałośći, Ogniem nieugaſzoney pałaiacy żarliwośći; *nec eſt qui ſe abſcondat à calore ejus: ſtans in Sole*, odważny heroicznie depczący po Słońcu, po ſplendecy wyſokich prerogatyw. Coż to coż za Anioł? *ediſsere Parabolam?* Oto dźiśieyſzy, KARMELOWYCH Anjołow *quo ad Sacras Ceremonias*, Pryncypalny Introduktor: *Angelorum & liliorum, ac ROSARVM idem Titulus*: Anjoł ROZOWY, Anjoł między Swemi Oyczyſtemi ROZAMI, I. W. SVFFRAGAN Krakowſki, Wielki MICHAŁ, *diei hujus Solenniſſimi Sydus Maximū, Sydus primæ Magnitudinis.* Starowieczny to Anioł, *Angelus ſtans ſuper multos Soles*, DZIEKAN Kapitularnych Aniołow *in Auguſto Capitulo Cracovienſi.* Nie dźiśieyſzy to Kwiat, ale *ſemper odore recens, longæva Annorum Canitie Coronata ROSA, Princeps Fratrum Suorum, Princeps in Domo David.* Niechcę daley Paſterſkiey, prawie Anielſkiey, takiego Infułata ranić modeſtyi, *qui dignus non hominum ſed Angelorum lingvis laudari*: Więc niech milczą ziemſkie ſkażitelne, á chwala Cię Ięzyki Nieśmiertelne. 48. Eccl: 17.

Et introduxit me in Gazophylacium: Tu iuż Mię przy epilogu Kazania, wprowadza do Skarbcu nieśmiertelnych Pochwał, ktore *debentur* niewyeſtymowanemu tego Krakowſkiego KARMELV FVNDATOROWI, nowe Niebieſkie zakryte Skarby Krakowowi importuiacemu. Iuż Cię *ideatiſſimè* od wiekow Prorockim pęzlem S. Nyſſenſki abryſſował Iufułat, *ſerm: 3 to de S. JOANNE: IOANNES præclariſſimus Præcurſor hujus veris, qui hominibus oſtendit pulcherrimos virtutis flores*: Niebu y ziemi owa przedźiwna, żadnym ziemſkim okiem nie ogladana, ięzykiem niewypowiedźiana Introdukcya: *Cum iterum introduceret Primogenitum in Orbem terrarum*, mowi Doktor Narodow. Gdy Przedwieczny OCIEC Swego Pierworodnego wprowadzał SYNA, ſtanęły do adoracyi wſzy-

ſtkie uſzykowane Anielſkie Hierarchie: *Et adorent Eum omnes Angeli Ejus.* Wiemy to dobrze, że między wſzyſtkiemi Zakonnemi Familiami, ieſt to *Primogenitus Eccleſiæ Ordo*, Nayſtarſza, naypierwſza Zakonna KARMELV Hierarchia, od ogniſtego ELIASZA fundowana, od Serafickiey Swiętopłomieniſtey reſtaurowana y reformowana TERESSY: Oycowſką tę nieiaka zdaie Funkcyą: Tobie I. W. FVNDATORZE, abyś *Primogenitum* tu introdukował *ORDINEM, Polo & Poloniâ applaudēte* te nieoſzacowane wprowadzał Depozyta, w dżień Niebieſkiego Skarbu, *ANNA DEI Gazophylacium.*

Et introduxit me in Gazophylacia, Gazophylacia Auſtri, Gazophylacia Aquilonis: Wprowadźił Mię do Skarbnic Aqwilonu, y do Skarbow południowego upału. O gdybyśmy umieli ſzacować, poważać te Skarby! pod Zakonnym zawarte kluczem, Regularną zataraſowane klauzurą: O Swięte Skarby *neſcit homo pretium Ejus*! W naſzey światowey eſtymatywie, płonney imaginacyi, Kłaſztorne prywaty, ubogie Celek *reclinatoria*, ſą to iedne, uczćiwe Areſzty, Aſcetyczne Więźienia, Duchowne Seqweſtry; y owſzem ſamemi grobami, mogiłami iednemi, w ktorych ſię Swięte Serca przed światem grzebią: Aż oto te groby ſą nieoſzacowanemi Skarbami, *theſauri abſconditi, abſcondiſti hæc à ſapientibus mundi*: Duſze Swięte, wybrakowane u BOGA, tych grobow, dobrowolnych inkarceracyi, iako nayſzacownieyſzych ſzukaią Skarbow, z Pacyenta BOSKIEGO wyrokiem: *Gaudent vehementer cum invenerint Sepulchrum quaſi effodientes theſaurum.* O gdyby P. BOG natchnieniem ſwym nieco tych otworzył ſkarbow, gdyby nam zayrzeć dopuśćił, wſzyſcybyśmy ſię do tych bogactw Swięto-Łakomym rzućili ſercem: Iako proteſtuie ſię S. Patryarcha Wenecki *LAVRENTIVS IVSTINIANVS: Studio DEVS abſcondit Religioſæ Vitæ Sanctitatē, felicitatē, corā Mundanis oculis, alias totus Mūdus ad Clauſtra curreret, ibiq; ſe recluderet*; całyby Swiat zoſtał Zakonnikiem, wſzyſcyby do tych ſkarbow przez podeptane doczeſne doſtatki lećieli, gdyby ich ſzacunek poięli,

Walor

Walor zrozumieli. Ah inaczey umieraiąc o tych Skarbach ſądźić będźiemy: o iakobyśmy wſzyſtkich Swiatowych ſkarbow klucze, przed tym Swiętym rzućili depozytem! Czy ieden do tych wzdychaiąc Skarbow, będźie z Owym Swiętym wołał Papieżem z LEONEM XI. *O quam melius mihi fuiſſet, ſi Monaſterij, ſi Cellæ quam ſi Cæli Claves cum PETRO ſuſtinuiſſem*: Albo z PAWŁEM II. *Ah quam mallem in Monaſterio inter Coquinam ad humillima Fratrum Obſequia animam egiſſe*: Takie to y w ſamych kuchennych zagrzebione popiołach, Swięte Skarby, upatrowało Oko Naywyżſzych Kośćielnych Głow, Samych CHRYSTVSOWYCH Namieśnikow.

Więc tedy STWORCO Naſz *Cujus miſericordiæ non eſt numerus, Cujus bonitatis infinitus theſaurus*, Ktorego Dobroći, Miłośierdźia, Łaſkawośći, Skarby nieprzebrane, ſpraw ſkuteczną Łaſką Twoią, aby te Swięte Wybrane błogoſławione Duſze, ktore w tych Skarbach żyią Regularnie, nigdy *ad theſauros Ægyptiorum* nie tęſkniły: ale ſię zawſze w Więkſze á w Więkſze Niebieſkie bogaćiły doſtatki, czyniąc progreſs z cnoty w Cnotę, *ibunt de virtute in Virtutem, donec DEVS videatur in Sion*: Aż Nam pokażeſz Niezmierzony, Nieſkonczony Skarb *Viſionis Beatificæ*, widzenia, oglądania Twarzy Twoiey.

A M E N.

